

THE
ENTOMOLOGIST'S
MONTHLY MAGAZINE:
CONDUCTED BY
T. BLACKBURN. R. McLACHLAN, F.L.S.
H. G. KNAGGS, M.D. E. C. RYE.
H. T. STANTON, F.L.S.

VOL. II.

"The aspect of external nature, as it presents itself in its generality to thoughtful contemplation, is that of unity in diversity, and of connection, resemblance, and order, among created things most dissimilar in their form—one fair harmonious whole. To seize this unity and this harmony, amid such an assemblage of objects and forces,—to embrace alike the discoveries of the earliest ages and those of our own time,—and to analyze the details of phenomena without sinking under their mass, are efforts of human reason in the path wherein it is given to man to press towards the full comprehension of nature, to unveil a portion of her secrets, and, by force of thought, to subject, so to speak, to his intellectual dominion, the rough materials which he collects by observation."

Alexander Von Humboldt.

LONDON:
JOHN VAN VOORST, 1, PATERNOSTER ROW.

1865-6.

Anteckningar öfver Insekter, som blifvit ob-
serverade på Gotland och i en del af Cal-
mare Län, under sommaren 1850;

A.F

A. G. D A H L B O M.

Inlemnad d. 19 November 1850.

Page 156 is blank

"Jag har gifvit fram sakerna helt kort, utan
"mycket raisonerande och många reflexioner,
"som alltid säga sig sjelfve, när data äro
"richtige".

Linnés Företal till "Gottländska Resan".

Hos hvarje entomolog, som för forskningars skull besöker den gästvänliga och i så många hänseenden märkvärdiga ön Gotland, lärer utan tvifvel, äfven om han är obekant med de upplysningar, som redan utgifna skrifter meddela om Gottlands geologiska och botaniska natur, vid åsynen af dess egendomliga och flerstädes både rika och yppiga vegetation, samt på grund af den gamla erfarenheten, att ett lands insektafauna till stor del beror och bestämmes af dess Flora, den förmodan nästan ovillkorligen uppstå, att han derstädes bör kunna hämta icke mindre väsendtliga bidrag till en utvidgad kännedom om fäderneslandets insekter, än inom hvilken annan Svensk provins som helst under samma latitud.

De många entomologiska upptäckter som blifvit gjorde på Gotland under sedanaste decenniet, bevisa tillräckligt att en sådan förmodan icke är öfverdrifven.

Till sådana, i tryckta afhandlingar af flera Svenska naturforskare framställda bevis på den Gottländska insektafaunans rikhaltighet, torde det tillåtas mig få lemlna ett ringa bidrag medelst närlagde anteckningar, för hvilka jag vördsamt anhåller om en plats i Kongl, Vetenskaps-Akademien's Handlingar.

I dessa anteckningar äro några och tjugu för vetenskapen nya insekt-arter beskrifne. Men då

det, för den med skäl såsom viktig ansedda kännedomen om insekternas geografiska utbredning, utom beskrifningar af nya former, nödvändigt erfordras underrättelse om tid och ställen när och hvor de redan bekanta äro att finna; och då dessutom begreppet om beskaffenheten af ett lands eller ett landskaps insektsfauna i allmänhet ledigare uppsattas, när både det kända och det förrut okända, eller nya, i naturlig foljd efter hvartannat framställes; så har jag ansett mig här böra i systematisk ordning upppta alla insektarter hvilka, tillhörande de insektklasser som utgjorde huvudsakliga föremålet för mina undersökningar, af mig anträffades sistlidne sommar (1850) på Gotland.

Att bland Diptera anteckna andra arter än de, som äro mindre vanliga, har dock synts mig både onödigt och öfverflödigt; då fullständiga och tillförlitliga uppgifter öfver denna insektklass redan äro gifne uti de nio utkomna Banden af Professor ZETTERSTEDTS "*Diptera Scandinavie*".

Deremot sakna vi en sammanhängande Översikt af Gotlands Rhynchota; och derföre har jag bemödat mig att derom meddela så mycket, som af en enda sommars erfarenhet billigtvis kan fordras.

De ställen, som i förenämnde ändamål af mig blifvit besökte och undersökte, äro följande:

- 1) på *Gotland*: Wisby stads område, Garde-rungs, Sanda, Sandeske, Fardhem, Hafdhem, Linguede, Burgsvik, Öja, Rohne, Burgs, Garde, Alskog, Westerby i Ardre Socken, Thorsburg, Östergarn, Katthammarsvik, Hörsne, Guthe i Bels socken, Slitö, Angelbos, Westös på Hall, Stenkörka, Martebo, Ledebro, (vulgo *Lärba*), St Olofs Holme, Myrvälder, Stenstuga, Kinnare, Fährösund.

- 2) på *Fährö*: Broa by's område ända till sydligaste udden, prestegårdens ägor, Norsby's område och synnerligast sandöken Olle Hau.
- 3) I *Calmare Län*: trakterna emellan Ryssby, Ålem och Bötterum, samt Ruda och Berga gods, tillhörige Kammarherre AF HARMENS.
-

*Diptera*¹⁾), observerade på Gotland och i *Calmare Län* sommaren 1850.

Tabanus rusticus var. b. ♂ ZETT. vid Broa på *Fährö* d. 12 Juli.

Chrysomyia cyaneiventris ZETT. ♂♀ talrik på Umbellater vid Stenstuga d. 25 Juli.

Laphria marginata var. a. ♂ på sandfläckar vid Alskog d. 3—4 Juli.

Asilus variabilis ♂♀ Jallmän på Olle Haus flygsand — *albibarbus* ♂♀ } på *Fährö* d. 15—20 Juli.

Dioctria fuscipennis var. b. ♀ på blommor i ängarne vid Ledebro d. 23—24 Juli.

Leptogaster dorsalis nob. ♀. *cinerascens*, thoracis dorso antennisque nigris, harum articulo 2:do rufo-ferrugineo; pedibus flavo-ferrugineis, longitudinaliter nigrolineatis; alis hyalinis, abdomine dimidio brevioribus (Long. nat. 3½ lin. decimal.).

I en äng vid Ledebro fångades 2 exemplar på blommor d. 23—24 Juli.

♀. Liknar *Leptogaster cylindricus*; men är något mindre och hufvudsakligen skild genom den

¹⁾ Determinerade efter de på Museum i Lund förvarade typerne till "Diptera Scandinavie Auctore J. W. ZETTERSTEDT", Tom. 1—9.

Nemocererna har Professor ZETTERSTEDT haft den godheten tillåta mig bestämma efter dess manuskript till de ännu utgifna delarne af nämnde verk.

svarta thorax-ryggen. Pannan och antennerna svarta, de sednarens mellersta led rödgul. Epistoma hvitaktigt med hvitt skägg. Haustellum svart. Thorax ofvan svart, baktill på hvardera sidan med en liten grå fläck. Bröstsiderna hvitgrå. Abdomen gråaktig, ofvan med en brun strimma och de 3 sista segmenterna svarta. Vingarne alldelens likadana som hos *Leptogaster cylindricus*. Halteres bleka med något mörkare clava. Benen rostfärgade, längsåt inre och yttre sidorna en svart rand, som på de medelmättigt klubbformiga lären är bredare. Baktibierna äro nästan helt och hället svarta, utom vid basen, på yttre sidan gula. Alla tarserna svarta, undantagande första ledens, som vid basen är gulaktig. Synes vara en distinct art och icke afnötta exemplar af *Leptogaster cylindricus*.

Anthrax varia ♀ på sandiga ställen i skogen vid Sanda d. 25—26 Juni.

Hybos vitripennis ♂. Allmän på blommor vid Katt-hammar svik på Östergarn d. 9 Juli.

Leptopeza flavipes ♂. Vid Broa på Fårö d. 13 Juli. Ej förut funnen på Gotland.

Hilara cingulata nob. ♀: subpubescens subnitida nigricans, thorace obscure bivittato, alis sordide hyalinis, stigmate fusco; halteribus, abdominis incisuris pedibusque flavis, tarsis nigris (Long. nat. 1 lin. decimal.).

Tagen på buskar vid landsvägen emellan Ryssby och Alem i Kalmar Län d. 2 Augusti.

♀. Till kroppsstorlek och fötternas färg är den snarlik *Hilara nigritarsis* ZETT., men skiljs lätt genom mörkare och mera glänsande thorax, hvilken har 2:ne svarta dorsalstrimmor, och hufvud-sakligen genom abdominal-incisurerna som äro gul-hvita.

hvita. Hufvudet svart, pannan gråskimrande. Abdomen svart, opak, med blekt gulaktiga incisurer. Vingarnes stigma mörkt; halteres bleka. Fötterna gula, baklären spetsar brunaktiga, alla tarserna svarta; tibierna äro finhåriga, men sakna spinulæ. Empis tessellata var. a. I skogen vid Sanda d. 26 Juni.

Hydrophorus jaculus var. b. ♂♀. På blommor och blad af *Asclepias Vincetoxicum* d. 23 Juli på St Olofs Holme.

Dolichopus migrans ♂. Vid Broa på södra udden af Fårö d. 12 Juli.

— *Stannii* ♂. På samma ställe som föregående.

— *tenellus* ♂♀. På ormbunkar vid Burgs (Gottl.) d. 2 Juli.

— *plumipes* ♂♀. Vid Broa på sydvästra stranden af Fårö d. 12 Juli.

Psilopus contristans ♂♀. I ängarne vid Norsby på Fårö d. 15—20 Juli.

Pelecocera tricincta ♀. } På umbellater vid Alskog
Eristalis scutellata ♀. } (Gottl.) d. 3—4 Juli.

Chrysogaster solstitialis ♀ med mörka antenner.
På blommor i Ledebro ängar (Gottl.) d. 23—24 Juli.

Milesia diophthalma ♂♀. I parken vid Berga gods i Calmar Län.

Xylota nemorum ♂. } I Berga skogsängar (Calm.
Conops flavipes } L.) d. 5 Augusti.

Myopa dorsalis }
— *atra*. I Garde ängar (Gottl.) d. 3 Juli.

Pipunculus nigritulus ♂. På St Olofs Holme, på *Asclepias* d. 23 Juli.

— *spurius* ♂. På *Salices* i ängarne vid Stenstuga d. 25 Juli.

Echinomyia fera ♀. På buskar i Berga skogsängar d. 5 Aug.

Tachina lateralis ♂♀. Allmän bland gräset i ängarna vid Alskog (Gottl.) d. 3—4 Juli och vid Norsby på Fårö d. 15 Juli.

Miltogramma conica ♂. Allmän på Olle Haus flygsand d. 19 Juli. Ofta i sällskap med *Aricia arenosa*, hvilka båda arter varo mycket hinderliga för insamlingen och observeringen af Pompilus-arter, som af dessa flugor förföljdes, förmodligen för att i deras bo få nedsläppa sina ägg, så snart de råkade komma i deras grannskap.

Aricia arenosa ♂♀. På Olle Haus flygsand d. 15 —20 Juli mycket allmän, äfven i parning.

— *parvula* ♂. På St Olofs Holme d. 23 Juli; förut ej observerad på Gotland.

Ochtera Mantis ♂♀. }På s. v. stranden af Fårö
Ephydria riparia ♂♀. } vid Broa d. 12 Juli.

Psilopa incurva ♀. På blommor i Ledebro ängar d. 23 Juli; förut ej känd såsom Gotländsk.

Sepedon sphegeus ♂♀. På vassen utmed Emmån vid Berga.

Ortalís connexa MEIG. (Ort. Zetterstedti Fall.) ♂♀.
 På Asclepias: vid Thorsburg i Ardre Socken d. 6 Juli, vid Katthammarsvik på Östergarn d. 7 Juli i stor ymnighet, vid Broa på Fårö d. 13 Juli, på St Olofs Holme d. 23 Juli.

Tephritis plagiata nob.: pallide flavo-subvirescens, subopaca; capite pedibusque flavis; scutello fusco; thoracis disco obscuro; sterno nigro-inaculato; abdomine quadrifariam nigro-punctato; alis fasciis subtribus fuscis, 1:ma obsoleta & 2:da ad costam connexis, 3:tia integra cum macula apicali cohærente ♀. (Long. 2½ lin.)

Ett honexemplar funnet vid Alskog d. 3 Juli. Ganska lik *Tephr. Lappæ*, från hvilken den likväl skiljer sig genom mörkare, icke gul, skutell, — abdomens punkter något större, ovala och svart-bruna (icke runda och svarta), — oviductus längre, nästan af abdomens längd, något smalare och rödgul, med svart bas och spets, — samt slutligen vingarnes fascier mörka, icke brunsgula, den första otydlig, den andra icke gäende alldeles till inre kanten, den tredje vid costa sammanhängande med vingspetsens fläck.

Den kan icke gerna vara identisk med *Trypetia lurida* LOEW., hvilken art är hemma i södra Europa och skall likna *Tephr. Arctii*.

Tephritis cornuta ♂♀. Alla varieteterna, funne vid Fardhem, Rohne, Alskog, Wisby och fle-restädes, allmän i Juli.

- stylata ♂♀ var. a. & d. Vid Fardhem och Norsby, allmän i Juli.
- solstitialis ♂♀. Vid Alskog d. 3—4 Juli allmän.
- Florescentiae ♂♀ var. a. & b. Vid Katt-hammarsvik på Östergarn samt vid Wisby d. 9—27 Juli icke sparsamt.
- conjuncta ♂♀. I Berga skogsängar d. 5—6 Aug. talrikt.
- ruralis ♂♀. Vid Sanda, Alskog och Katt-hammarsvik d. 25 Juni—27 Juli talrikt.
- tessellata ♂♀. I Berga skogsängar d. 5—6 Aug.
- Absinthii ♂♀. Vid Wisby ringmur d. 27 Juli; samt vid Fardhem och Rohne, äf-vensom på Fårö vid Broa, allmän.
- Loxocera fulviventris* ♂. I Berga skogsängar d. 5 Aug.

Stegana nigra ♂♀. Vid Sanda, Fardhem, Garde, Alskog, Hörsne och på Fårö vid Broa, allmän.

Gymnophora (*Trineura*) *arcuata*. I Berga skogsängar vid Emmån d. 6 Aug.

Dilophus femoratus ♀. Sanda d. 25 Juni.

Culex cantans, 2:ne honvarieteter med en smal hvit ring på spetsen af tibierna och på basen af alla tarslederna. På enebuskar på St Olofs Holme d. 23 Juli samt på löfträd i Berga park d. 3 Augusti.

Chironomus annularis ♂♀. I Berga skogsängar d. 5 Aug.; ej förut observerad i Calm. L.

— *venustus* ♂♀. I Berga park d. 3 Aug.; ej förut observerad i Calm. L.

— *aprilinus* ♂. Vid vägen emellan Ryssby och Ålem d. 2 Aug.

— *dispar* ♂. I Berga park d. 3 Aug.

— *chloris* ♂♀. Vid Broa på Fårö d. 12 Juli, samt i Calm. L. emellan Ryssby och Ålem.

— *pendulus* ♀. På buskar vid d. s. k. Berga ruin och i Berga skogsängar d. 6 Aug.

— *tendens* ♀. Vid Fardhem d. 27—28 Juni, i Berga park och skogsängar d. 3—5 Aug.

— *variabilis* ♂♀. Vid Norsby på Fårö d. 15—20 Juli allmän.

— *pedellus* var. a. ♂♀. På albuskar vid d. s. k. Berga ruin och i Berga skogsängar d. 5—6 Aug. allmän.

— var. b. ♂. Vid Westerby och Olle Hau på tallbuskar d. 5—20 Juli sparsamt; är måhända en distinct art.

— *viridis* ♂♀. På enbuskar vid Broa på Fårö d. 12—13 Juli, vid Berga s. k. ruin och

i Berga skogsängar vid Emmån d. 5—6
Aug. allmän.

Chironomus brevitibialis ♂♀. På enebuskar på St Olofs Holme (Gottl.) d. 23 Juli; vid vägen emellan Ryssby och Ålem samt i Berga skogsängar vid Emmån d. 2—6 Aug., icke sällsynt.

— *varians* Stæg? På Olle Hau träffades ett hon-individ, som temligen öfverensstämmer med STÆGERS beskrifning på denna art, men äfven liknar *Chir. variabilis*.

— *albimanus* ♂. Vid Berga ruin d. 5 Aug. sällsynt. Hittills endast känd såsom tillhörande södra Skandinavien.

— *sylvestris* ♂♀. Vid Olle Hau och på St Olofs Holme d. 15—23 Juli temligen allm.

— *obscurimanus* ♂♀. Professor ZETTERSTEDT har funnit endast ett defekt honexemplar i Skåne. På tallbuskar vid Broa på Fährö erhöll jag d. 12 Juli 13 exemplar af ♂ och 3 af ♀. Vid beskrifningen i "Diptera Scandinaviæ" får jag tillägga: att hanens abdomen är svart med askegrå incisurer; honan liknar *Chir. ornatus*, men abdomens incisurer äro smalt bleka och alla lika.

— *tenuis* ♂♀. Vid Fardhem d. 27—28 Junii, 6 hanner och 7 honor; ej förut funnen på Gotland.

Ceratopogon fuscipes MEIG. ♂. Vid vägen emellan Ryssby och Ålem d. 2 Aug.; ej förut funnen i Sverige.

— *albipennis*: ater, opacus, alis halteribusque albis, pedibus nigris ♂. (Long. $\frac{1}{2}$ lin.). MEIG. Dipt. 1. 73: 13. ♀.

Ett hanexemplar fångades vid Sanda d. 25 Juni,

Denna för Skandinaviens fauna nya art är skild från de öfriga genom kroppens svarta opaka färg, hvita vingar och snöhvita halteres. Antennerne svarta, plymen med hvitaktig spets. Fötterna helt och hållet svarta, de bakre temligen långhåriga. Den är bland de minsta i släktet. MEIGEN har blott beskrifvit honan.

Ceratopogon hortulanus var. b. ♀. Sparsamt i Berga skogsängar d. 5 Augusti. Den har vid basen af abdomen en rödaktig fascia, sådan den äfven beskrifves hos ett af Professor ZETTERSTEDT sunnet honindivid.

Cecidomyza obscuripes nob.: testacea, opaca; abdomine sanguineo; thoracis vittis 3 brunnescen-tibus; antennis fuscis, articulis subrotundatis; alis cinereis, halteribus fuscis; pedibus nigrican-tibus, femorum basi testacea ♀. (Long. $1\frac{1}{2}$ — $1\frac{3}{4}$ lin.)

På fuktiga ängar vid Hörsne, och i Ledebromyrs straxt nedanför prestgården, fann jag 5 exemplar d. 10—24 Juli.

Liknar ZETTERSTEDTS äfven på Gotland sunna *Cecid. protuberans*, hvars hona den möjligen kunde vara; men genom färg och pictur är den så betydligt afvikande, att jag måste anse den för egen art. De något mörka antennerna äro längre än thorax, hos några individer tycker jag mig kunna räkna 15, hos andra 17 leder, som äro rundaktiga, tätt sittande och småhåriga. Den smutsigt gula thorax framskjuter tydligt öfver hufvudet och har på ryggen 3 ljusbruna längstrimmor. Abdomen blodröd. Vingarne grå, finludna; inre kanten tydligt fransad. Halteres mörka med ljusare stjelk. Fötterna tjocka, nästan nakna, svartaktiga; höftledderna och lärens bas smutsigt gula; tibier och tar-ser alldelers svarta.

Cecidomyza nigritarsis STÆG.: fusca opaca; antennis corpore longioribus, concoloribus, nodis distincè remotis, pilosis; alis cinereis, halteribus pallidis; pedibus flavidis, tarsis obscuris ♂. (Long. fere 1 lin.) ZETT. Dipt. Scand. 9. 3683: 10. ♀ hujus videtur.

I Berga park på albuskar fann jag af denna art, som förut icke blifvit tagen i Sverige, blott ett exemplar, hvilket troligen är hannen till ZETTERSTEDTS *Cecid. nigritarsis*, som ock lärer vara funnen i Danmark af STÆGER.

♂ Är fullkomligt lik *Cecid. nigritarsis* ZETT., från hvilken den endast skiljes genom antennskapnaden. Antennerna äro nemligen något längre än kroppen och bestå af 24 tydligt åtskilda, runda, håriga knutar (nodi). Fötterna äro halmgula med mörkare tarser.

Cecidomyza vulnerata ♂. Af denna sällsynta art påträffades ett exemplar i Ledebro myr d. 23 Juli.

Psychoda nubila. I Berga park den 3 Aug. temligen allmän.

Sciara longiventris ZETT. ♂. Vid Fardhem d. 27 Juni 1 exemplar.

— *pulicaria* MEIG. Vid Berga d. 5 Aug.
— *scatopsoides* MEIG. I Berga skogsängar d. 5 Aug. 1 ex., som sannolikt är hannen till den af MEIGEN beskrifna honan; ehuru det svenska individet har längre antenner, samt balteres och fötterna mörkare.

Erioptera appendiculata STÆG. ♀. Allmän i gräset på ängarne vid Berga d. 6 Augusti.

— *grisea* MEIG. ♀. I Berga skogsängar vid Emmän d. 6 Aug. ej sparsamt.
— *obscura* MEIG. Vid Sanda d. 25 Juni flere hanexemplar.

Limnobia lineola MEIG. Vid Berga i Augusti icke sällsynt.

- *ferruginea* MEIG.)
- *4-notata* MEIG. } Allmänna vid Berga i Aug.
- *4-maculata* LIN. ♂. Vid Berga i Augusti sällsynt,
- *flavipes* FABR. ♂♀. Vid Fardhem och på Thorsburg i Juli sparsamt.
- *modesta* MEIG. ♂♀. I Berga ängar, ymnig i Augusti.
- *fuscescens* SCHUMM. 2:ne hannar i en äng vid Westerby nära Ardre kyrka d. 5 Juli.
- *hyalinata* ZETT. ♀. På Olle Hau d. 15 Juli.
- *juvenile* ZETT. ♂♀. Vid Sanda, Fardhem och Broa i Juni och Juli.

Symplecta punctipennis MEIG. ♂♀. Vid Rohne och Fardhem allmän.

- *stictica* MEIG. ♂♀. I Berga park d. 3 Aug,
 - Tipula nodicornis* HFFGG. ♂ (*Tipula juncea* HFFGG. ♀). Begge könen af denna art, hvilken hittills varit ansedd såsom ganska sällsynt i Sverige, fanns i mängd på Olle Hau på små tallbuskar d. 15—20 Juni.
 - *paludosa* MEIG. ♂♀. På sanka ställen i Berga skogsängar d. 3—5 Aug.
 - *nigra* LINN. ♂♀. På Fåhrö i Juli.
 - Pachyrhina Sannio* MEIG. ♂♀. Vid Stenkyrka och på St Olofs Holme, Juli.
 - *Histrio* FABR. ♂♀. Vid Broa, på Thorsburg och St Olofs Holme på Asclepias i Juli, icke sparsamt.
 - *Scurra* MEIG. Vid Katthammarsvik och Olle Hau i Juli allmän.
-

RHYNCHOTA, observerade på Gotland och i Calmare Län sommaren 1850.

(2:dra Stor-afdelningen) *Rhynchota Aphidiformia nob.*)

Famil. Aleyrodidae WESTW.

Aleyrodes proletella (Phalæna proletella LIN. S. N.)

1 exemplar vid Westö på Hall (Gottl.)
d. 20 Juli.

Famil. Aphididae nob.

Vacuna elegantula nob.: longitud. corporis 3, alarum anticarum ¼ lin. decimal., nigropicea; flagellis basi pedibusque luteis; femoribus anterioribus supra, posticis totis tarsisque summo apice nigrofuscis; alis albo-vitreis, venis robustis piceis, costali & subcostali pallide stramineis, omnibus apice puncto fumeo-atro notatis.

2:ne exemplar vid Broa på Fårö, på barren af *Pinus sylvestris*.

I anseende till teckningen på vingarne liknar den något *Aphis Tiliæ*. Kroppen är becksvart, något skinande och knappt ½ decimallinie lång. Hufvudet något plattkullrigt, transverselt, lika bredt som thorax, kort och nästan bågformigt; hjessan på det ena exemplaret svart, på det andra gulbrun. Ögonen mycket stora och utstående, klotformiga, antingen purpurröda eller rödbruna. Antennerna brunaktiga, fina, trådformiga, längre än hufvud och thorax sammanräknade, sammansatte af 7²) tyd-

²⁾ Hos *Vacuna Betulæ* KALT. & *Vac. Dryophila* SCHR. äro antennerna endast 5-ledade, enligt KALTENBACH Monograph. p. 177. Vid beskrifningen af *Aphides* har jag så mycket möjligt sökt följa det sätt, som Doctor KALTENBACH först anvisat i sin förtjenstfulla "Monographie der Familien der Pflanzenläuse". Aachen 1843.

liga leder; 1:sta och 2:dra tjocka, den 1:sta cylindrisk och dubbelt så lång som den 2:dra klotformiga, alla de öfriga lederna se ut som en fin, mot ändan afsmalnad tråd; yttersta ledens är smalare och kortare än den näst föregående; på undre sidan vid basen är antennsträngen gulaktig. Sugrören mycket kort, knappt så långt som halfva hufvudet, men lika tjockt som tibia, nästan kägelformigt, lergult, på basen och spetsen svartaktigt. Fötterna korta, starkt byggda, ler- eller halmgula, de främre lären ofvanpå och de bakersta helt och hållet svarta; yttersta spetsen af tarserne mörk. Vingarne stora, 2 gånger längre än kroppen, hvita, glasklara, irisande och utmärkt vackert tecknade; costal- och postcostal-ådrorna bleka gröngula eller halmgula, eller ock aldeles hvita; märket hvitt genomskinligt, men hela dess omkrets smutsigt brunaktig, vid hvardera ändan af stigma en liten hård svart fläck, den första sned och nästan rhombisk, den andra triangelformig; alla de öfriga ådrorna i framvingen mörkbruna, nästan svarta, fasta men dock icke grofva; yttersta spetsen af hvarje ådra omslutes af en sotig skugga; derigenom uppstå i vingkanten 6 sotiga fläckar, af hvilka de 2 innersta äro större och tydliga, men de öfriga oansenliga; radialådran är kort och starkt bågböjd; radialfältet litet, äggformigt, knappast längre än stigma eburu betydligt bredare; cubitalådran är i dess aldraförsta begynnelse gulblek och otydlig samt räcker icke alldeles intill postcostal-ådran. Bakvingen har 2 tydliga ådror: en längsgående (*vena postcostalis*) som i början är blek men sedan brun och räcker icke till vingspetsen, den andra eller tvärådran är sned, brun, utgår från den förra, (med hvilken

hon bildar en tjuga eller gaffel) och slutas i en sotig fläck vid vingens inre kant.

Thelaxes Xylostei (*Aphis Xylostei* DE GEER). Högst allmän i Juli månad vid Fardhem på *Lonicera Xylosteum*, på bladens undre sida; både bevingade och vinglösa exemplar.

Lachnus Roboris (*Aphis Roboris* LIN.). Bevingade och vinglösa exemplar i största ymnighet på ändarne af ekgrenar i Fardhem och Garde ängar, d. 27—28 Juni, d. 3 Juli; äfven på tallbuskar vid Sanda d. 26 Juni.

— *costatus*, (*Aphis costata*) ZETT. Fn. Lapp. anno 1828, (*Lachnus fasciatus* BURMEISTER Handb. anno 1839). 1 bevingadt exemplar på ek vid Fardhem d. 28 Juni. ZETTERSTEDT, BURMEISTER och KALTENBACH hafva funnit denna på *Pinus*.

— *Pineti* (*Aphis*) FABR. Bevingade och vinglösa exemplar här och der på barren af *Pinus sylvestris* vid Broa på Fårö d. 12—13 Juli.

— *Juniperi* (*Aphis*) DE GEER. På enebuskar: vid Fardhem d. 28 Juni, vid Broa på Fårö d. 13 Juli, på Olle Hau d. 15—18 Juli, sparsamt.

Lachnus Aucupariæ nob.: alatus nigrofuscus, $\frac{1}{2}$ lin. decimal. long., largiter pilosus; flagellis semoribusque basi pallide annulatis; abdominis duobus poris respiratoriis (?)³⁾ dorsalibus obsoletis; alis subcinerascenti-hyalinis, anticis corpore bis lon-

³⁾ Dr KALTENBACH anser dessa organer för respirationskärl; skälen (som finns anfördta i hans Monografi) äro ganska talande för en sådan åsigt.

gioribus, venis brunneo-testaceis, post-costali
stigmateque crassis, reliquis tenuissimis.

På löf af en ung rönn fanns ett exemplar af denna art i en äng straxt bredvid Guthe gästgifvaregård, i Bels Socken på Gotland d. 11 Juli; obevingade exemplar söktes förgäfves.

Liknar något *Lachnus Pineti*, men är betydligt mindre mycket hårigare och kroppen med få undantag nästan alldeles svart. Kroppen matt, utan glans, temligen robust, rikt beströdd med gråaktigt, temligen långt, yfvigt, fint och mjukt fjun, som på antenner och fötter är rätt utstående. Hufvudet är transverselt äggformigt, lika bredt som thorax, med kullrigt platt och något glänsande hjessa. Antennerna fina, trådformiga, så långa som hufvud och thorax sammanräknade, till färgen bruna eller brungula, nästan alla lederna äro vid basen mer och mindre ljusa, men denna blekhet är bredast och tydligast på den 3:dje, hvilken led är lika lång som 4:de och 5:te tillsammans, de 2 sistnämnda äro på undre sidan ojemna, den 6:te eller terminal-leden är tjockare och tilläfventyrs en liten smula kortare än 5:te samt äggformig och slutas med en fin nästan nälförming spets. Sugröret fint, af medelmåttig längd, räcker blott till de första ventralsegmenterna; glänsande brunsvart, midtpå hvitgult. Fötterna äro svarta, yfvigt gråhåriga, lären hafva en smal gulhvít basalring. Vingarne äro gråaktigt vattenklara och 2 gånger så långa som kroppen, alla ådror äro ytterst fina och lergula, med undantag af stigma och postcostalådran, hvilka äro mycket grofva och brungula; radialådran är icke bågformig utan nästan rak, men har samma sneda riktning som de öfriga sned-ådrorna, till följe hvaraf denna art hörer till samma afdelning som *L. Pineti*

och *Juniperi*. Basen af abdomens rygg samt sidorna af den trubbiga och yfvigt håriga anus äro belagde med en gles hvit och ullig secretion.

Lachnus distinguendus nob.: *apterus*, ‡ lin. decimal.
long., pubescens, pilosellus, leviter albidopruinosus, brunneo-testaceus; thorace abdomineque supra plus minus infuscatis; antennis tibiisque apice, genubus tarxisque nigricantibus; abdominis duobus poris dorsalibus conicis truncatis.

3 obevingade exemplar funnos på bläden af *Salix Capraea* i en äng vid Guthe i Bels socken på Gotland d. 13 Juli; några bevingade funnos der icke. Den är ganska snarlik obevingade exemplar af *Lachnus Pineti*, men skiljes lätt derigenom att (hos *L. distinguendus*) kroppen är mycket kortare, hufvudets framkant är helbräddad (och icke, såsom hos *L. Pineti*, fint urnupen) samt transverselt rak, (icke bågformig såsom hos *L. Pineti*), antennerne äro kortare, med finare och kortare, icke alldeles så glest sittande hår, 4:de, 5:te och 6:te lederna äro inbördes lika långa, då deremot hos *L. Pineti* 5:te antennleden är åtminstone dubbelt så lång som den 6:te.

Kroppen bredt äggformig. Hufvudet är ler-gult eller brungult, glänsande och sjunigt; hjessan platt, transverselt elliptisk med en fin upphöjd medianlinia antingen af samma färg eller ock svart-brun; ögonen stora, bruna, klotformiga och nästan skaftade; pannan lodrävt, platt kullrig, afrundad, gulbrun och glänsande, kinderna magra, platta, matta och svarta; sugröret långt och starkt, beck-svart, på inre sidan i basalhälften hvitaktigt, i ända sylformigt tillspetsadt, räcker i hvilan utom analspetsen; antennerna trådformiga, medelmåttiga, (knappt så långa som hufvud och thorax tillsammans), fint håriga, ljusgula, 4:de och 5:te lederna

på spetsen samt hela den 6:te svarta, sinsemellan lika långa, den 6:te tillspetsadt spolformig. Thorax och abdomen antingen brunsgula eller ock gulbruna, gråhåriga, på öfre sidan beströdde med mycket små, mörka, upphöjda, hårbärande punkter, som äro mindre och stå något tätare än hos *L. Pineti*; på abdomens rygg 2:ne breda, mörka, oafbrutna längstrimmor, hvilka hos det ena exemplaret äro så utvidgade, att dess abdominalrygg måste sägas vara svartaktig med lergult bräm och en fin brun-gul medianlinia; de 2 porerna på abdomen äro icke oansenliga, likna korta tvärt afskurna käglor; så väl på öfre som undre sidan äro thorax och abdomen glest öfverdragne med en fin stoftlik, blåhvít secretion. Fötterna temligen långa och starka, brunsgula, glänsande och håriga; knäna, tibiernas ändar mer och mindre utbrett, samt tar-serne svarta eller svartbruna.

Aphis Pruni FABR. 1 bevingadt exemplar vid Rohne
(Gottl.) d. 2 Juli.

— *Tiliæ* LIN. På lindar i Rudalund (Calm. L.)
d. 7 Augusti.

Aphis excelsioris nob.: ♀ lin. decimal. long., testaceo-virescens, nitida; oculis purpurascenti-brunneis; tibiis apice tarsisque nigro-piceis; antennis gracilibus, setaceis, corpore duplo longioribus; abdominis dorso vitta mediana nigro-fusca, tubis (respiratoriis?) angustis, elongatis, femore vix ultra & brevioribus, cylindricis, ad basin nonnihil crassioribus, apice truncatis, nigro-marginatis; cauda robusta lanceolata tubis & breviore.

Aptera: antennarum articulis 1:o & 2:o viridibus; flagello testaceo, articulis apice tenuissime, ultimoque toto nigrofuscis; femoribus immaculatis; cauda pendula.

Alata: antennarum articulis 1:ō & 2:o testaceis, illo apice brunnescente; flagello nigro-fusco, articulo 3:tio (antennæ, = 1:mo flagelli) basi apiceque pallido; genubus pedum nigropiceis, cauda recurva; alis vitreis, corpore duplo longioribus, venis modice firmis, brunneis, postcostali non-nihil firmiore stignateque valido, plano, elongato-lanceolato, pallide virescentibus, subpellucidis.

På bladen af *Fraxinus excelsior* funnos 2 obevingade exemplar d. 2 Juli vid Rohn-, och ett bevingadt, d. 3 Juli vid Alskog, på Gotland.

Kroppen breit äggformig, $\frac{1}{2}$ decimal-linia lång, glänsande gulgrönaktig, dock så att hos de vinglösa exemplaren är den gröna, och hos det bevingade den lergula och brunaktiga färgen mer framstående. Hufvudet är transverselt, jemnbredt med pronoti framkant, ofvan kullrigt platt, i framkanten djupt bågformigt urnupet till följd af de 2:ne cylindiska sidoutskotten hvarpå antennerna äro fästade. Antennerna borstlika, dubbelt så långa som hela kroppen, hårfsina, med undantag af 1:sta ledan, hvilken har nästan samma tjocklek som utskottet, men är längre och cylindrisk; 2:dra ledan är konisk och smalare samt dubbelt kortare än den första. Hos det bevingade och det ena vinglösa exemplaret (som är en *nympha*) synas punktögonen ganska tydligt; men hos det andra vinglösa exemplaret, hvilket icke har något tecken till vingskidor, saknas punktögonen. Nätögonen äro små, purpurbruna, klotformiga, något utstående; tätt bredvid deras bakkant synes en ytterst liten facetterad tuberkel. Pannan är kullrig och rundad. Sugröret kort, räcker knappt till mellanhöfterna, lika tjockt som tibia, blekgrönt med lergul eller brun-gul spets. Abdomen grönaktig med en mycket

bred, mörkbrun vitta längs åt hela ryggen; piporna eller tuberna långa, smala, cylindriska, raka, vid basen något tjockare, gulgrönaktiga, nedanför midten stötande i brunt, i yttersta ändan tvära med en mörk kullrig kant, blott $\frac{1}{2}$ kortare än bakläret; svansen grön och lancettformig, hälften kortare än tuberna. Fötterna kort, fint och obetydligt håriga, grönaktiga, tibiernas ändar och tarserna mörkbruna eller svartaktiga. I de nu anfördta kännetecken öfverensstämma bevingade och obevingade exemplar, men uti efterföljande äro de hvarandra olika.

Obevingade: antennernas 2 första leder grönaktiga; strängen lergulaktig, yttersta spetskanten af dess leder samt sista ledens helt och hållet mörkbruna eller svartaktiga. Thorax grön, trapezlik, baktill bredare, ofvanpå kullrigt platt. Låren ofläckiga. Abdominalryggens pipor $\frac{1}{2}$ kortare än abdomen; svansen cylindriskt konisk, nedhängande.

Bevingade: antennernas 2 första leder smutsigt lergulaktiga, den 1:sta på spetskanten stötande i brunt, alla de öfriga lederna mörkbruna eller svartaktiga, med undantag af den 3:dje, hvars båda ändar äro gulhvita. Pronotum, som ligger tätt inpå bakhufvudet, är grön och transverselt rektangelformig, med en djup jemusmal tvärinsänkning vid hvardera sidan samt en fin medianköl der midtemellan. Mesothorax uppsvälld, nästan klotformig; dorsulum brungul, skutellen lergul, bröstet grågrönt med en stor ljesbrun fläck midtpå sternum. Lårens ändar svarta. Vingarne glaslika, tunna, vattenklara, irisande, vid basen något bleka; ådrorna lagom fästa, bruna, utom postcostalådran som är grågrön och något gröfre än de öfriga; märket, som har samma färg med postcostalådran, är genomskinligt, stort,

stort, längsträckt lancettlikt eller snarare rhombiskt. Abdominalryggens pipor äro nästan lika långa som hela abdomen; svansen platt, lancettlik, något tillbakaböjd.

Aphis punctipennis ZETT. Fn. Lp. 1. 559: 4., Ins. Lp. 311: 7. Vid Fardhem och Sanda (Gottl.) d. 25—28 Juni, 10 bevingade exemplar.

Famil. Psyllidæ WESTW.

Psylla Fraxini LIN. Vid Fardhem och Rohne på löfven af *Fraxinus excelsior*, Juni—Juli.

— *picta* (*Chermes picta* ZETT. Fn. Lp. 553: 3). På tallbuskar i en skogshage vid Le-debro d. 24 Juli.

— *elegantula* (*Chermes elegantula* ZETT. Ins. Lp. 310: 11). På albuskar vid Nors by på Fårö d. 11 Juli, i Berga park d. 3 Aug. (I Västergötland vid Tubbetorp, nära Skara, har jag äfven funnit den i Juli).

Psylla malachitica nob. ♀: *parva vix* $\frac{1}{2}$ lin. decimal. long. opaca læte æruginoso-viridis, antennis, tibiis tarsisque pallidis; oculis, antennarum apice tarsorumque articulis nigrofuscis, mesonoto luteo-picto, aro summo castaneo; alis mediocribus obtusis albis, atomis fuscis crebre & irregulariter adspersis.

Ett enda exemplar på *Myrica* i Rohne myr d. 2 Juli.

I anseende till antennernas korthet och vingarnes trubbighet är hon assin med *Psylla Rumicis* FALL. (= *Tettigonia exilis* WEBER und MOHR), men för öfrigt ganska olik.

Kroppen är, i förhållande till sin litenhet som knappast uppnår $\frac{1}{2}$ af decimalliniens längd, tjock och starkt bygd såsom i allmänhet hos Psylerna, vackert, ljust erg-grön, nästan liknande gips malachitens färg, men mest utan glans; mesonotum är ochragul med ljuusgröna suturer emellan dorsuli 3:ne areer; kanterna utaf bröstets suturer och utaf abdominal-segmenterna äro blekt lergula; analslidan är hoptryckt konisk, upptager halfva längden af hela abdomen, i spetsen ljust kastanjebrun; vid analslidans bas utmed kanten af det näst föregående dorsalsegmentet finnes en hvit flockig secretion. Hufvudet kort, jembredt med pronotum; hjessan transverselt rektagelformig, platt, något ojemn, i framkantens midt högst obetydligt urnupen; punktögonen lergula; nättögonen medelmåttiga svartbruna; antennerna bleka, fina, trådförmliga, icke längre än hjessans och halfva thoraxryggens sammanräknade längd, sista ledens ägglikt knappformig med svartbrun ända, terminalborsten bleka och af halfva ledens längd; pannan har en temligen djup medianrefla, som upphör vid den cirkelrunda och uppsväldt kullriga clypeus; (sugrörets längd och tjocklek förmår jag, ty värr, icke bestämma, emedan det vid insektnålens genomstickning blifvit skadadt). Metasternum slutas i bakkantens midt med 2 koniska piggar (liksom hos andra arter). Fötterna bleka, lären vid basen och spetsen grönfläckiga. Vingarne af hela kröppens längd och måhända något litet derutöfver, äggformigt elliptiska, i ändarne afrundadt trubbiga, för öfrigt blekt hvita med bleka ådror och på ytan temligen tätt samt utan ordning beströdde med bruna punkter, så små som atomer, men olika till formen: somliga runda, somliga aflånga; ådrorna bleka, temligen fasta; radial-ådran utgår från me-

dian-ådrans öfre och kubital-ådran från median-ådrans nedre gren; dessa båda ådror (nemligent radialen och kubitalen) äro parallela, inneslutande emellan sig ett jemusmalt långt kubitalfält, hvars inre ända (mellan median-ådrans bägge grenar) är triangelformigt tillspetsad och hvars yttre ända (i sjelfva vingspetsen) är bågformigt trubbig.

(Tredje Stor-afdelningen) *Rhynchota Cicadiformia* nob.

Famil. Jassidæ, nob.

Typhlocyba 10-punctata FALL. var. På ekelöf i Rudalund (Calm. L.) d. 7 Augusti.

— lineatella FALL. På albuskar i Berga skogs-ängar och vid Berga s. k. ruin d. 6—8 Augusti.

— pulchella FALL. På Ekar i Rudalund d. 7 Augusti.

— vittata LIN. På nässlor vid Garde och på Asclepias vid Broa, d. 3—12 Juli allmän.

— Urticæ FALL. På nässlor vid Garde d. 3 Juli.

— fulgida FALL. På albuskar vid Berga d. 3—5 Aug.

Typhlocyba *Pteridis* nob. ♂: gracilis ♀ lin. decimal. (absque alis), 1 lin. decimal. (cum alis) longa; viridi-flavescens, hemelytris basi nec non ad costam concoloribus, ceterum hyalinis, venis totis viridi-flaveolis aut sulphurentibus, cellula terminali cubitali triangulari sessili, alis margaritaceis, irideis, venis pallidis; capite subtriangulariter lunato, oculis nigrobrunneis.

Ett exemplar på *Pteris aquilina* vid Burgs på Gotland d. 2 Juli.

Till habitus lik *Typhlocyba Rosæ*; men den sednare är alldeles ljusgul utan någon slags grön

skiftning, hemelytra äro längre och blekare, och det triangelformiga kubitalfältet är skaftadt.

Kroppen smärt, grönaktigt gul, nästan svavelfärgad och $\frac{3}{4}$ decimal. lin. lång; men då vingarne, som räcka långt utom anus, inberäknas, är hela längden 1 decimallinia. Hjessan transverselt bågformig, kullrigt platt, i framkantens centrum något litet framstående, till följd hvaraf hjessan synes vara triangellikt månformig, framkanten är icke skarp utan askullrad samt aldeles sammanflytande med ansigtets stupande sluttning; nätoğonen mörkbruna, triangelformiga; punktögonen äro ytterst små och ge sig allenast tillkänna genom sin blanka yta, ty de ha aldeles samma färg som hjessan; de sitta framför (icke nedanför) framkantens yttersta kullighet, midt emellan dennes centrum och hvardera nätagat. Antennerna bleka, härfina, borstformiga, så långa som hela ansigtet från hjessans framkant till clypei spets; sitta i en lodrätt, smalt lancettlik, djup grop emellan hvardera ögat och pannan; kinderna nedtryckta, pannan kullrig longitudinelt rektangelformig, utgör nästan ett sammanhängande stycke med clypeus, som är plattkullrig och triangelformig; sugröret härfint, ljusbrunt, $\frac{1}{2}$ kortare än antennerna. Pronotum plattkullrig, halscirkelformig med tvärskuren bakkant. Skutellen stor triangelformig, apicalhälften plattkullrig, basahälften tvärsöfver platt nedtryckt med 2:ne otydliga brunaktiga längstrior: en vid hvardera sidan. Tarsernes klor becksvarta. Täckvingarne vattenklara dubbelt så långa som abdomen, med gröngula ådror; vid basen, och utmed costa, ävensom i de långa basalfältet emellan ådrorna, är kroppens gröngula färg utbredd och tyckes på dessa ställen liksom bafva bidragit till de tunna vingarnes fasthet; deremot äro de 4 terminalfältene

alldeles ofärgadt klara, och ibland dessa är det triangelformiga kubitalfältet oskaftadt eller sessilt. Hinn- eller bakvingarne perlomorhvita, starkt iriserande, med bleka ådror. Tibiernas armatur likadan som hos de flesta andra arter inom släktet.

Typhloc. smaragdula FALL. I Martebo myr d. 31 Juli.

Cicadula blandula FALL. På buskar i Berga skogsängar d. 5 Augusti.

Cicadula pullula BOHEMAN V. A. H. 1845. 45: 20.
Bland gräset i skogsängarne vid Westö på Hall (Gottl.) d. 20 Juli. (För många år tillbaka har jag äfven träffat den i Östergöthland vid Wadstena).

Cicadula Alneti nob. ♂♀: gracilis $\frac{3}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ lin. decimal. longa, pallide flavescens, subcitrina, subtus albida, oculis tarsorumque unguiculis nigro-brunneis, hemelytris pellucidis, flavescentibus, margine apicali hyalinis, capite conico-lunato, pedibus normaliter armatis.

På löfven af *Alnus glutinosa*: vid Olle Hau (Fårö) d. 15 Juli samt i Berga park (Calm. L.) d. 3—5 Aug., en hanne och 3 honor.

Till storlek och färg mycket snarlik *Typhlocyba Rosæ*; denna omständighet förledde mig att ej fånga flera exemplar af denna art, som i synnerhet var allmän på Olle Hau uti en liten däld, hvilken nästan undangömdes af tätt stående alar. Men *Cicadula Alneti* skiljes icke allallenast genom det för *Cicadula* generiska kännetecknet, att täckvingarnes alla terminalfält är fyrsidiga och vanligen parallela, då deremot hos *Typhlocyba* ett af terminalfälten alltid är triangelformigt och hos de fleste också skaftadt, utan äfven derigenom, att täckvingarne (hos *Cicad. Alneti*)

äro citrongulaktiga, då de deremot hos *Typhl. Rosæ* äro hvitaktiga.

Kroppen är smärt, $\frac{4}{5}$ — $\frac{3}{4}$ decimal. lin. lång, vingarne oberäknade, men med vingarne inberäknade $1\frac{1}{2}$ decimallinie lång, mycket mjuk, ofvan ljust citrongul, inunder hvitaktig. Hufvudet koniskt halfmånformigt, gulhvitt, hjessans bakkant och midten af dess framkant citrongula hos somliga exemplar; hjessen plattkullrig, dess kullighet öfvergår alldelens omärktlig uti ansigtets inåt stupande sluttning. Nätögonen temligen stora, triangelformiga, mörkbruna. Punktögonen ytterst små knappt märkbara, sitta midt emellan nätögonen och midten af hjessans framkant, just på sjelfva ytterligheten af deunes kullighet. Antennerna borstlika, så långa som hufvud och thorax tillsammans, 1:sta och 2:dra lederna samt basen af flagellum citrongula, 1:sta ledens cylindrisk, 2:dra nästan konisk och dubbelt så stor som den första; antennsträngen (flagellum) är på den gula basen dubbelt smalare än den nästföregående ledens, men fortsättes sedan i form af ett hårfint, brunaktigt borst med hvit, mjuk spets. Ansigtet plattkullrigt stupande nedåt och inåt, på ytan något glänsande med en knappt märkbar finskrynklighet; pannan nästan rektangelformig, emellan henne och de lägre liggande kindernas kullighet, på hvar sida, en längsgående smal insänkning, i hvars djupare bas antennerna sitta; clypeus afrundadt triangelformig; sugrörets slida citrongul, cylindrisk, lika tjock som tibia, mycket kort, räcker blott till framlärens condyli; ur denna slida framsticker ett ljusbrunt hårfint borst, som räcker till mellanhöftarna. Thorax ofvan gulhvitt, hela bröstet och fölterna rent hvita; knäna och tibierna antingen på basen eller på största delen af yttre sidan, ljust citrongula,

tarsernes klor mörkbruna; pronotum på midten och på bakkanten stötande i citrongult; skutellen medelmåttig, hvasst triangelformig, basalhälften något nedtryckt och platt med 2 nästan triangelformiga, longitudinella, brunaktiga fläckar: en vid hvar sida. Tibierna beväpnade med 3 rader tätt sittande hvita, nästan klara taggborster, som i längd ordentligt alternera. Abdomen ofvan ljust citrongul, inunder hvitaktig, kortare hos hannen; honans hornsåg är ljusbrun. Täckvingarne långa smala, ljust citrongulaktigt glänsande, genomskinliga, med citrongula fina ådror; basalhälftens hela inre kant, en lång och smal fläck ofvanför midten af costalfältet samt största delen af de båda bakrsta terminalfälten mera tydligt citrongula; vingspelsens afrundade kant alltid rent vattenklar. Hinnvingarne perlmorhvita, iriserande, med utmärkt fina bleka ådror.

Cicadula gracilis ZETT. Ins. Lp. 299: 14. På albuskar vid Fardhem d. 28 Juni.

Cicadula orichalcea nob. ♂♀: *gracilis* $\frac{1}{4}$ — $1\frac{1}{2}$ lin. decimal. long. ochracea aut *orichalcea*, hemelytris concoloribus, apice fusco-hyalinis, immaculatis, venis flavis; ocalis abdomineque nigris, hujus marginibus segmentorum apicalibus anoque pallide flavis, tibiis normaliter spinulosis, ad radices spinularum brunneo-punctatis, spinulis superioribus paucis brunneis, reliquis plurimisque albidis; capite subconico-lunato.

I Rohne myr på Gotland d. 2 Juli, på Myrica Gale.

Närmast lik *Cicadula citrinella* ZETT. Ins. Lapp. 299: 13; men skiljs derigenom, att hos *Cicadula orichalcea* äro täckvingarne messingsgula och endast på ändan smutsigt vattenklara och ofärgade, då de

deremot hos *Cic. citrinella* äro (enligt typexemplaren, hvilka jag nu har tillfälle jemföra) ljust vattenklara och endast med några ytterst matta gulaktiga strimmar; pronoti bakkant är hos *Cic. citrinella* mycket svagt, men hos *C. orichalcea* djupt och bugligt, bågformigt uringad; pronoti omkrets är till följd häraf hos den första nästan halfcirkelformig men hos den sednare njurlik, o. s. v.

Kroppen (hos *Cicadula orichalcea*) är smärt, $\frac{3}{4}$ decimallin. lång (utom vingarne), med vingarne inberäknade $1\frac{1}{2}$ decimallinia, ockragul eller messingsgul, något glänsande. Hufvudet kort, bredt, koniskt-halvmånformigt, hjessan kullrigt platt; nättögenen långa, ovala mörkbruna, på den nedre kantern 2 gånger bågformigt uringade; punktögonen liniesmalta, sneda och glänsande, ligga straxt nedanför hjessans framkant, emellan dennes kägelformiga kullighet och nättögenen. Ansigtet har samma sneda inåt stupande riktning som hos andra arter, på ytan kullrigt och ytterst fint skrynkligt; pannan längsträckt trapezlik, clypeus dubbelt kortare, smal och rektangelformig; kinderna längsträckt, hvaras triangelformiga, sneda, sluttande och likväl platla (icke kullriga), skiljda från pannan och munskölden genom 2:ne fina parallela intryckta linier, som utgå från den lilla antenngropen; antennerna borstformiga, medelmåttiga, så långa som hjessen och halva pronotum tillsammans, vid basen gula, det hårfinna borstet brunaktigt; sugrörets slida cylindrisk, kort, räcker till mellanhöftarna, jemntjock med tibia, i ändan brunaktig, borstet fint, kastanjebrunt $\frac{1}{2}$ kortare än slidan. Pronotum plattkullrig, i anseende till omkretsen njurformig, framkanten starkt bågformigt kullrig, bakkanten djupt och ojemnt bågformigt uringad med afrundade bakhörn. Skutellen stor, lika lång som pro-

notum, hvass' triangelformig, på ändan plattkullrig, för öfrigt något litet concaverad. På bröstet mellan höftparen en becksvart fläck. Baktibierna vid eller på taggarnes rot brunprickiga, taggarne gulhvita eller dock aldeles hvita, medelmåttiga, endast några få, som sitta vid öfre ändan af tibia, äro helt och hållet bruna; tarsledernas ändar stöta i brunt, klorna svarta. Täckvingarne dubbelt så långa som abdomen, något glänsande messingsgula ända till terminal-fältens bas; den trubbiga af rundade spetsändan, som utgör täckvingens sista fjerdedel samt helt och hållet upptages af terminalfältet, är ofärgad och smutsigt vattenklar med medelmåttiga messingsgula ådror; framför basen af de 2 mellersta terminalfältet, och således i spetsen af de 2 mellersta basalfältet, förekomma 2 runda ofärgade rent och hvitt vattenklara fläckar. Hinnvingarna smutsigt vattenklara med något grova mörka eller askefärgade ådror. Abdomens alla segmentkanter och anus blekgula men basen af alla segmenterna är antingen kolsvart eller svartbrun; hos de exemplar, der denna teckning visar sig ordentligast, är abdomen både på buken och ryggen prydd med jemnsmala, parallela, alternerande, svarta och gula tvärstreck, men hos andra tager den blekgula färgen så öfverhanden, att de svarta strimmorna bli allt finare och finare tills de slutligen tyckas nästan utplänade, och slutligen är hos vissa individer den svartaktiga färgen rådande, då endast en fin, gul strimma förefinnes på yttersta spetskanten af hvarje segment. Honans analslida är lancettformig med plattkullriga sidor och glest cilierad kant, samt upptager hälften af hela abdominal-längden.

Cicadula albolineatella FALL. Allmän på albuskar vid Berga (Calm. L.) d. 5—6 Augusti.

Athysanus rusticus FABR. I ymnighet på Gotland och i Calmare Län, Juli—Aug.

— *dispar* ZETT. Ins. Lapp. 289: 6. Vid Olle Hau på Fårö d. 20 Juli, ett honsexemplar i gräset.

— *bifasciatus* LINN. På torra backar vid Garde, Alskog, Westerby, Ledebro och på St Olofs Holme, ävensom bland gräset i ängarne, d. 3—23 Juli.

— *quadrum* BOHEM. K. Vet. Acad. Handl. 1845. 29: 7. Vid Gothem, Westös på Hall, och Stenstuga, (Gottl.) d. 17, 25 och 28 Juli sparsamt i gräset vid landsvägsgroparna.

— *lineigerus* ZETT. På Asclepias vid Broa på Fårö d. 12 Juli, ett exemplar.

— *plebejus* FALL. På samma ställe som föregående, men talrik.

— *stylatus* BOHEM. K. Vet. Akad. Handl. 1847. 31: 5. ♂♀. På torra backar vid Westerby i Ardre socken på Gotland och vid Broa på Fårö, d. 5—12 Juli allmän.

Thamnotettix reticulata FALL. På albuskar i Berga skogsängar d. 6 Augusti.

— *splendidula* FALL. I Berga park d. 3 Augusti på buskar af al och björk.

— *prasina* FALL. Vid Fardhem d. 27 Juni och på Thorsburg d. 6 Juli, på Asclepias; likaledes vid Alskog, Westerby och Olle Hau. På låga buskar och ibland gräset i Berga skogsängar; Juli—Aug.

— *punctifrons* FALL. I ymnighet på *Salix arenaria* på Olle Hau, d. 15 Juli.

— *biguttata* FALL. I Berga park och skogsängar, på al d. 3—6 Augusti.

- Thamnotettix striatula* FALL. På torra backar vid Westerby d. 5 Juli samt vid Ledebro och på St Olofs Holme d. 23—24 Juli, allmän.
- *striola* FALL. Vid Westerby och på Olle Hau d. 5 & 15 Juli sparsamt.
- *6-notata* FALL. I största ymnighet på fuktiga och sanka betesmarker vid Westerby d. 5 Augusti.
- *punctata* FALL. I en äng vid Berga bland gräset d. 5 Augusti.
- *virescens* FALL. 1 exemplar på *Pteris aquilina* vid Ledebro d. 23 Juli.
- *4-notata* FALL. 1 exemplar vid Stenkörka d. 27 Juli.
- Phragmitis BOHEM. K. Vet. Akad. Handl. 1847. 34: 7. ♂♀. Allmän på vattenväxter vid Westö på Hall. (Gottl.) d. 20 Juli.

Thamnotettix aliena nob. ♂: $\frac{4}{5}$ — $1\frac{1}{4}$ lin. decimal. long.
 gracilis, testacea vel sublutescens, vertice medio-cri obtuse triangulariter producto, punctulis 6 lineolaque mediana subtili dilute brunneis, facie flava, oculis, antennarum seta fronteque brunneis, hac utrinque, transversim flavo-striata pronoto lineolis longitudinalibus 3 pallidis, pectore abdomineque nigris, marginibus segmentorum tenuiter citrinis, ano testaceo, brunneo-punctato, albo-ciliato, pedibus pallide testaceis brunneo-punctatis lineatisque, hemelytris pronoto concoloribus, hyalinis, venis pallidis, hinc inde tenuiter fusco-marginatis, alis albo-hyalinis irideis, venis subtilibus albis.

Ett exemplar på *Pteris aquilina* vid Burgs d. 2 Juli.

Närmast lik *Thamnotettix* (*Cicada*) *striola* FALL. i anseende till kroppens längd och ställning, abdomens färg och teckning samt täckvingarnes färg och genomskinlighet; men skiljs, utom andra olik-

heter, äfven och lättast derigenom, att hjessan hos *Thamn. aliena* är mera triangelformigt utdragen och mindre bred än hos FALLÉNS *Cicada striola*.

Kroppen smärt, lergul eller ockragul, från hjessan till analspetsen $\frac{1}{4}$, från hjessan till täckvingarnes spets $1\frac{1}{2}$ decimallin. lång. Hjessan af samma bredd som pronotum men kortare, trubbigt triangelformig, nästan alldelens platt eller högst obetydligt askullrad vid sidorna, bakkanten bågformigt urringad, från dess midt utlöper en fin svarubrun medianstrimma som icke räcker alldelens fram till framkantens yttersta trubbigt vinkel-formiga ända, på ömse sidor om mediaustrimmans spets ligger en otydlig liten brunaktig äggformig fläck; framför dessa småfläckar, vid sjelfva framkanten, på ömse sidor om dennes centralhörn 2 små brunna punkter, hvilka 4, tillsammans med de små ljusbruna glänsande punktögonen (som ligga straxt framför nätögonen), bilda en svagt bågböjd tvärrad; de yttersta, som äro punktögonen närmast, runda; de mellersta (en på hvardera sidan om framkantens centralvinkel) sneda, vigglika. Nätögonen stora, kastanjebruna, äggformiga, vid den undre gula sidokanten svagt urringade. Antennerna hafva vanlig form, temligen långa, ungefär lika med längden från hjessans till skutellens spetsar, vid basen gula, borstet hårdfint brunaktigt med något ljusare spets. Ansigtet stort, kullrigt, citrongult, med sluttande, breda, långa och triangelformiga kinder, hvilkas yttre kant är svagt bågböjd; pannan långsträckt rektangelformig eller snarare trapezlik, (emedan nedre ändan är något litet smalare än öfre), och smutsigt brun med flera fina, svagt bågböjda, blekgula tvärstrimmor, som utgå på ömse sidor midt emot hvarandra, från pannans citrongula nedra kant löper en fin gul

och hvass medianstrimma upp i den bruna di-sken; clypeus smalare och nästan hälften kortare än pannan samt rektangelformig med afrundad spets och bruna suturer; på hvardera kinden ut-med clypeus en bågformig brun fin strimma; sugrö-rcts slida kort, tjock, cylindrisk, lergul med mörk-brun spets som endast räcker till basen af framlären, den framstickande delen af det ljusbruna borstet blott + så långt som slidan. Pronotum ockragul, plattkulrig, transverselt oval, med 3 smala, mjölk-hvita, parallela längstrimmor; framkanten starkt bågböjd, bakkanten nästan tvär med afrundade bakhörn. Skutellen medelmåttig, vid basen platt nedtryckt, till färgen helt och hållit lergul. Brö-stet och abdomen kolsvarta, glänsande, alla sutu-rer och segmentkanter fint citrongula; denna färg är dock på abdomens sidokanter något litet utbredd samt bildande ett smalt sidobräm; öfre analfjället kort, kullrigt, citrongult med 2:ne, framför ändan, i bredd sittande runda, svarta fläckar; undre anal-fjället halfconiskt, gulbrunt, finskrynkligt, i ändan urnupet; de 2 små triangelsformiga spetsflikarne gulkantade och hvardera utinärkt med en liten brun fläck eller stor punkt; bagege analfjällen fransade af hvitaktiga borster. Fötterna gubleka, framlä-reñ och mellanlären på undre sidan med 2—3 bruna tvärstreckar; tibierna, på vanligt sätt, i flere rader borst-taggiga; på baktibierna, finnes, längs åt inre sidan, en fin brun medianlinia, och på inre sidan, vid roten af hvarje borst-tagg eller taggborst, en rund brun punkt; häraf bildas på ytre sidan 2 bruna punktrader; alla tarsernes klor becksvar-ta; baktarsernes 1:sta led lergul med en brun ring, eller och på hvar sida en brun fläck framför spet-sen, 2:dra och 3:dje lederna mörkbruna med ler-gula basal- och apical-kanter. Täckvingarne jemn-

smala, på spetsändan afrundade, dubbelt så långa som abdomen, vattenklara, från roten till terminalfältens bas halmgult färgade; alla ådror bleka; uti fälten innanför bakkantens och spetskantens ådror, ävensom innanför de diskådror som stöta till terminalfälten, finnes en fin rökbrun strimma, hvilken likt en skugga följer ådrorna i deras lopp och krökningar, men alla öfriga ådror och fält är renar och sakna sådan skuggning; det vid vingspetsen liggande cubitalfältet är nästan helt och hållet rökfärgadt, endast i midten eller närmare intill öfre hörnet rent klart och osärgadt. Hinnvingarna vattenklara med fina bleka ådror, som vid vingspetsen äro mörka.

Deltoccephalus pulicaris FALL. Allmän på Asclepias Vincet. vid Rohne, Westerby och Thorsburg på Gotland, samt vid Broa på Fårö, d. 2—12 Juli.

— *ocellaris* FALL. Vid Fardhem d. 28 Juni, vid åkerrenar i gräset.

Deltoccephalus pallidinervis nob. ♂♀: †, vix 1 lin. decimal. longus, griseo-testaceus, hemelytris concoloribus hyalinis, apice punctulo fusco, venis albis; vertice valde triangulariter producto, pronoto scutelloque immaculatis, oculis brunneis, fronte sordida, utrinque tenuiter, transverse pallidostriata, pedibus normaliter armatis, tibiis posticis brunneo-punctatis, tarsis posticis apice fuscis, pectore abdomineque nigris, segmentis-postice lateribusque (flavo-) pallido marginatis, ano nigro setoso.

Mas. hemelytris apicem ani nonnihil excedentibus; ventreanoque nigris, immaculatis, abdominis segmentis dorsalibus postice tenuissime pallido-marginatis.

Femina hemelytris paullo ante apicem ani desinentibus; abdominis segmentis ventre dorsoque tenuiter, ad latera distinctius & amplius flavo-pallido-marginatis, hinc limbo abdominis flavo-pallido magis conspicuo, vagina anali testacea, fusco-picta.

En hanne och två honor på bladen af Asclepias Vincet. vid Westerby d. 5 Juli.

Till kroppsställning, samt färg och teckning på abdomen, har den mycken likhet med *Deltcephalus (Cicada) ocellaris* FALL.; men hjessan, thoraxryggen och täckvingarne äro af en och samma färg utan någon slags teckning, pannan är smutsgulaktig med bleka tvärstrimmor, honans täckvingar äro kortare än abdomen och upphöra ett litet stycke framför anus m. m.; då deremot hos *Delt. ocellaris* hjessan och thorax-ryggen hafva hvita, och täckvingarne både hvita och svarta teckningar, pannan är kastanjebrun med gula och färre tvärstrimmor samt äfven en medianstrimma, honans täckvingar sluta hos somliga aldeles jemnt med analspetsen, hos andra räcka de en liten smula utöfver densamma, o. s. v.

Kroppen är (hos *Deltcephalus pallidinervis*) knappt en decimallinia lång; men i förhållande till sin litenhet temligen robust (såsom vanligt hos arterna inom detta släkte). Hufvudet är bredare än thorax; den plattkullriga något glänsande och grågula hjessan liknar en bred triangel med djupt bågformigt urringad bakkant eller bas, hvars tillbakadragna bakhörn hufudsakligast utgöras af de stora bruna triangelformigt ovala nätagonen; från hjessans bakkant löper en fint intryckt medianlinia som upphör i disken; på ömse sidor om medianlinien nära basen ligger en smal sned och oansenlig smågrop; nätagonen vid den nedre gula

kanten svagt bågformigt urringade; punktögonen mycket små, glänsande brungula, ligga på hjes-sans framkant ett litet stycke framom hvardera näötogat. Ansigtet kullrigt med stark sluttning nedåt och inåt, dess öfre kant triangelformig med trubbig spets, dess nedre kant halfcirkelformig, till färgen lergult, med undantag af pannan; denna är smutsig, brungul, kullrigare än ansigtets öfriga delar, långsträckt 5-sidig, på den nedre tvära ändan smalare än på den öfre vinkelformiga, på den matta ytan ytterst subtilt chagrinerad och prydd på hvar sida med 7 hvarandra motsvarande, sneda, fina, bågböjda, bleka, något gulaktiga tvärstrimmor, af hvilka de öfversta och mellersta äro störst, men de nedersta minst, och de, som ligga närmast den nedre, gula kanten, nästan punktformiga; cly-peus äggformig, något längre än halfva pannan men betydligt smalare och slutar med en mycket kort spets; ansigtets sidor platt sluttande, nästan triangelformiga, men med svagt bågböjda sidokanter och brunaktiga suturer; antennerna till finhet och längd medelmåttiga, ungefär så långa som hjessan och halva pronotum tillsammans, grågula, borstet på ändan ljusare; sugrören slida kort, af halfva clypei längd, cylindriskt, tjockt, räcker till basen af framhöfterna, lergult, på ändan becksvart; den framstickande ändan af sugborstet är lika lång som slidan. Pronotum och skutellen grågula, den förra kortare än hjessan, transverselt oval, plattkullrig, framkanten starkt bågböjd, bakkanten i midten mycket svagt bågformigt urringad och vid sidorna afrundad; skutellen platt, temligen bredt triangelformig, $\frac{1}{2}$ kortare än pronotum. Bröstet svart med gula kanter och suturer. Fötterna blekt grågula, tarsernes klor och baktarsernes 2

sista ledet samt spetsen af den 1:sta ledet svart-bruna, tibierna på vanligt sätt borst-taggiga, taggarne fina, lergula, genomskinliga, på roten af baktibiernas yttre sido-taggar en brun prick, hvaraf således två bruna punktrader bildas. Täckvingarne nästan ovala, hos ♂ längre än abdomen och räckande med $\frac{1}{2}$ eller $\frac{1}{3}$ utöfver analspetsen, hos ♀ räcker anus med ungefär $\frac{1}{3}$ af hela abdomens längd utom täckvingarnes spets; för öfrigt äro täckvingarne grågula, glasklart genomskinliga med bleka ådror och en sotbrun punkt i vingspetsen, från hvilken punkt utlöper en kort, sned, smal, brunaktig, otydlig strimma. Hinnvingarne något kortare än täckvingarne, perlmorhvita med fina ådror af samma färg. Abdomen är svart, dorsalsegmenternas spets- och sidokanter mycket smalt hvita hos hannen; hos honan äro både rygg- och buksegmenter blekt gulkantade, i synnerhet vid sidorna är den blekgula teckningen utvidgad, så att derigenom ett smalt gulaktigt bräm uppkommer; hennens anus svart, trubbig och besatt med mörkbruna borst; honans analslida lergul, brunfläckig, i ändan brunt borstbesatt, hornsågen i nedre kanten svart.

Deltocephalus confinis nob.: 1 lin. decimal. longus, luteus; hemelytris griseis, hyalinis, umbris non-nullis parvis aut minutis, fumeis, venis albis; vertice modice, triangulariter producto, maculis parvis, dilute brunneis; oculis castaneis; fronte sordida, utrinque tenuiter transverse pallido-striata; pronoto scutelloque immaculatis; pedibus normaliter armatis, tibiis posticis brunneo-punctatis, tarsis apice fuscis; pectore abdomineque nigris, hujus limbo margineque segmentorum omnium postico ample luteis, ano flavo-setoso. ♂♀.

Mas: hemelytris † longioribus quam abdomine adeoque † ultra anum extensis.

Femina: hemelytrorum apicibus apicem ani præcise æquantibus.

En hanne och en hona på *Carices* i Rohne myr d. 2 Juli.

Är i de flesta afseenden lik *Deltcephalus palidinervis*, men afviker bestämdt i följande omständigheter: 1) hjessan är något litet kortare; på densamma finnas 2 minutiösa bruna prickar å ömse sidor om bakkantens midt, och vid framkantens spets en liten otydlig ljusbrun tvärfläck, som fram till är urringad men baktill tvär och liksom understrucken af en hvitaktig linia; 2) abdomens bräm är höggult, likså segmenternas kanter, och denna gula färg är så utvidgad att icke allenast abdomen omgifves af en bred och gul bård hos båda könen, utan hos honan är den gula färgen så utbredd på buksidan att hvarje ventralsegment har endast vid basen en svart tvärfläck; 3) anus lätt besatt med gula borst; 4) honans täckvingar äro icke kortare än anus, utan analspetsen och täckvingarnes spetsar sluta på en gång; 5) i hannens täckvingar finnes, utom den för båda könen gemensamma rökbruna lilla sneda strimman i spetsen, äfven 4 till 5 små aflånga soliga skuggor i disken och vid bakkanten. I allt annat öfverensstämmmer denna art med den nyss förutgående; hvarföre jag trott de anförda egentliga skiljaktigheterna här kunna göra den vidlyftigare beskrifningen öfverflödig.

Deltcephalus striatus FALL. Dels på torra backar bland gräs och på *Asclepias*, dels på *Carices* i uttorkade myror eller myrängar, vid Rohne, Westerby, Thorsburg, Led-

bro och St Olofs Holme på Gotland, samt vid Broa och Nors byar ävensom på Olle Haus flygsand på Fårö; ganska allmän i Juli.

Deltoccephalus abdominalis FALL. På dikesrenar bland gräset vid Sanda, Rohne, Gothem och Garde på Gotl., samt vid Broa på Fårö; d. 28 Juni — 18 Juli, sparsamt.

Deltoccephalus fusco-signatus nob.: 1 $\frac{1}{4}$ —1 $\frac{1}{2}$ lin. decimal. longus, stramineus; hemelytris concoloribus, hyalinis, immaculatis, abdomine longioribus, venis pallidis; vertice valde triangulariter producto, punctulis 2, lineolis 3 oculisque brunneis; fronte sordida, brunnescenti-testacea, utrinque tenuiter & alternatim brunneo flavoque subarcuato-striata; sterno pone coxas nigro-maculato; pedibus pallide testaceis, normaliter armatis, tibiis posticis brunneo-punctatis; abdomine nigro, limbo maculisque segmentorum ventralium lateralibus citrinis. ♀.

Ett exemplar upptäcktes vid Stenkyrka på Gotland d. 29 Juli 1841 af Professor ZETTERSTEDT.

Liknar mycket *Deltoccephalus* (*Cicada*) *abdominalis* FALL., men på den sistnämnda äro: hjessa, thorax-rygg och täckvingar svavvelgula, hjessan alldeles fri från bruna teckningar, täckvingarne kortare med en brunaktig skugglinia innanför hela spetskantens ådra, hela ansigtet och bröstet samt höfter, höftleder och lår äro svarta, m. m.; — då deremot hos *Delt. signatus* hjessa, hela thorax (med undantag af sterni svarta fläckar bakom höfterna) och täckvingarne äro halmgula, hjessan har 5 fina bruna teckningar, täckvingarne längre (än hos *Delt. abdominalis*) och hafta alldeles icke någon brun skugga vid spetskantens ådra, ansigtet är gult, pannan brungul och på ömse sidor fint tvärstrim-

mig af alternerande bruna och blekgula strimmor, fötterna blekt lergula (med undantag af baktibier-
nas bruna prickar) o. s. v., hvadan således något tvifvel om dessa arters bestämda skiljaktighet icke gerna kan uppstå.

Kroppen långsträckt, robust. Hjessan stor, bredt triangelformig, vid den djupt bågformigt uringade bakkanten något litet bredare än prototi framkant, på ytan platt, obetydligt ojemn och försedd med 5 fina bruna teckningar, nemligen 2 små punkter och 3 fina strimmor; den ena strimman är en mörkbrun eller nästan svart medianlinia, som upphör der kullrigheten af framkantens något trubbiga centralvinkel begynner, de 2 andra ljusbruna linierna äro sneda, ligga en på hvar sida om framkantens centralvinkel; de 2 punkterna ligga en på hvar sida om medianlinien, nemligen midt emellan denna och nättögat. Ansigtet stort, bredt, gult, öfre kanten triangelförönig, nedre kanten ojemnt bågböjd. Pannan stor, hvälfad, långsträckt, trapezlik, öfre ändan bred med en trubbig centralvinkel, nedre ändan smalare samt mycket lindrigt uringadt tvärskuren; pannans hela yta ytterst subtilt vattrad, smutsig, brungul, på ömse sidor fint, snedt, bågformigt tvärstrimmig af alternerande bruna och blekgula streck som aftaga i längd, så att de öfversta äro störst och de nedersta mycket små; pannans suturer, nemligen vid sidorna och vid nedre kanten, kastanjebruna. Antennerna medelmåttiga, vid basen gula, borstet hårfint, gulbrunt. Nätögonen stora, ovala, tillbakadragne och bildande hjessans bakhörn, vid nedre kanten något litet uringade; kinderna platta, snedt långsträckta, stupande, ljusgula, triangelformiga, basalkanten tvär, sidokanterna svagt vinkel-formiga; clypeus, ljusgul, plattkullrig, vid basen

jeminbred med pannans nedre kant, men sedan smalare med afrundad ända, och åtminstone hälften kortare än pannan; sugrörets slida tjock, cylindrisk, något kortare än clypeus, halmgul med brun ända; den framstickande ändan af det ljusbruna, hårfina sugborstet är knappt hälften så lång som slidan. Thorax halmgul, på sternum bakom hvarje höftpar en becksvart, medelmåttig tvärfläck; pronotum något litet smalare och åtminstone † kortare än hjessan, plattkullrig, transversel, framkanten starkt bågböjd, bakkanten mycket lindrigt urringad, tvärskuren med afrundade bakhörn; skutellen medelmåttig, brent triangelformig, något kortare än pronotum, ytan platt med en tvärintryckning framsför spetsen. Fötterna blekt lergula, höfternas basalkanter svartaktiga; tibierna prydda med åtminstone 2 länggrader af kastanjebruna uppböjda punkter som ligga vid taggarnes rot, dock icke så att vid roten af hvarje tagg i raden finnes en sådan tuberkel, utan endast vid hvar tredje eller fjerde, allt efter taggarnes och punkternas storlek, hvilka tyckas bero af hvarandra. Täckvingarne långsträckta, räcka med sin sista fjerdedel utöfver analspetsen, jemnsmala, elliptiska, blekt halmgula, glasklart genomskinliga med bleka ådror och afrundade ändar, utan all slags rökskuggning; hinnvingarne perlormhvita med fina mjölkhvita kantådror och mörka samt något fastare längdådror. Abdomen långsträckt kägelformig, sidokanterna och anus brent citrongula; dorsal- och ventralsegmenterna för öfrigt kolsvarta, på yttersta spetskanten mycket smalt eller fint gulbleka; dessutom finnes på hvarje svart ventralsegment ett par stora citrongula tvärfläckar, en straxt bredvid hvardera sidokanten; analslidan lång, upptager nästan hälften af hela abdominal-längden, lancett-

lik med plattkullriga sidor och en brun prick midt på hvarje sida, på ändan och i kanterna besatt med gulaktiga snedt bakåt utstående borst.

Pediopsis Fruticola FALL. På buskar på Gotland, Fårö och vid Berga i Calmare Län, i ymnighet under Juni, Juli och Augusti månader.

— *nigritellus* ZETT. Fn. Lp. 1. 544: 5, Ins. Lp. 303: 5. Vid Alskog och Garde d. 3—4 Juli, 3 exemplar.

— *impurus* BOHEM. K. Vet. Akad. Handl. 1847. 37: 9. På björkbuskar vid Sanda på Gotland d. 26 Juni och vid Olle Hau på Fårö d. 15—19 Juli (in copula); sparsamt.

Bythoscopus Populi FALL. På asptelningar vid Ledebro och Stenstuga d. 24—25 Juli, samt på björkbuskar utanför Ryssby i Calmare Län d. 2 Augusti.

Jassus Lanio FALL. I Berga skogsängar d. 6 Aug.
Famil. Tettigonidæ nob.

Evacanthus interruptus LIN. I ymnighet på pep-parrotsblad vid Westerby d. 5 Juli.

Tettigonia viridis LIN. Allmän bland gräset i Ledebro myr d. 23—24 Juli samt i Berga skogsängar d. 5 Augusti.

Famil. Cercopidæ nob.

Aphrophora spumaria LIN. I största ymnighet bland gräset på ängar och i skogshagar, på Gotland och i Calmare L., Juli—Aug.

— *Alni* FABR. På björk-, al- och sälgbuskar vid Garde, Alskog och Ledebro på Gotland, samt vid Norsby på Fårö, d. 3—23 Juli.

Aphrophora corticea GERM. Ett exemplär på björk vid Westös på Hall (Gottland) d. 28 Juli 1841, funnet af Professor ZETTERSTEDT.

Famil. Fulgoridæ LEACH.

Delphax moesta BOHEM. K. Vet. Akad. Hand. 1847.

59: 24. En hanne funnen i gräset vid Fardhem d. 28 Juni 1850.

— *discolor* BOHEM. l. c. 61: 26. En hona i gräset straxt bredvid Sanda prestgård (Gottl.) d. 25 Juni.

— *striata* FALL. I en äng vid Alskog bland gräset d. 3 Juli, ett hon-exemplar.

Delphax albosignata nob.: $\frac{1}{2}$ lin. decimal. long. atra aut nigricans, subnitida; hemelytris aut concoloribus aut fuscotestaceis, nitidis, abdomine duplo brevioribus, truncatis, rotundato-quadratis, venis robustis 5—6 elevatis; vertice obtuso thoraceque vitta mediana, abdomineque basi fasciolis 2 tenuibus, dorsalibus, cretaceo-albis; pedibus brunneis, tarsis posticis basi testaceis; capite reclinato, 4-carinulato, carinulis continuis acutis, interstitiis sulcatis, sulco medio mutico, sulco utroque lateralali tuberculis 8—10 minutissimis, subglobosis, nitidis; pronoto scutelloque oblique & lateraliter bi-carinulatis. ♂♀.

Mas: hemelytris aut atris aut nigropiceis, abdome duplo brevioribus, ano truncato.

Femina: hemelytris colore magis variantibus aut nigropiceis, aut brunneo-testaceis aut testaceis, ano arcuato-obtuso.

På en torr, något upphöjd och glest gräsbevuxen plats, utmed östra stranden af Fårö, straxt bakom nordöstra ändan af Olle Haus sandberg, förekom denna art i ymnighet d. 16 Juli; dess

talrika individer liksom täflade med *Aphrophora spumaria* i höga och qwicka språng emellan gräsständen. Jag hade redan förut, nemligen d. 5 Juli, funnit båda könen på torra backar vid Westerby i Ardre socken på Gotland.

Icke blott genom ryggens hvita teckning, som hos fullständiga och outslitna exemplar liknar ett ankare, ett Υ eller ett oinvändt L , utan väsendtligast genom de många mikroskopiska, punktögonlika, glänsande småknölarne, hvilka förekomma på ansigtets båda sidoräfflor, är denna egendomliga art lätt skild från alla andra hittills bekanta inom slägget. Till habitus står den närmast *Delphax moesta* BOHEM.

Kroppen $\frac{4}{5}$ sällan $\frac{4}{5}$ decimallin. lång, tjock, nästan cylindrisk. Hjessan quadratisk, antingen hvitgul, lergul, eller krit-hvit, basalhälften plattkullrig med 3 djupt intryckta, triangelformigt ställda svartruna punkter, de 2 vid bakkanten och den 3:dje midtpå hjessan; hufvudet är försedt med 4 långsgående, fina och något skarpa kölar, sidokölarne begynna vid bakkanten och fortsättas ända till clypei nedersta kant, men de 2 mediankölarne begynna litet framom sidokölarne, nemligen ungefär midtemellan hjessans hvardera basalköpplingar och centralpunkter samt fortsättes sedan till pannans nedersta kant; ansigtet brunt eller gulbrunt, stupande nedåt och inåt, till omkretsen längsträckt triangelformigt med sylformig spetsända; pannan nästan rektangelformig, med 3 långsgående räfflor, som begränsas af de nyssnämnda kölarne; medianräfflan har slät yta och är i ändan tillspetsad, emedan mediankölarne der förenas; hvardera sidoräfflan är jemnsmal, utmed dess yttre köl ligga 4 och utmed dess inre köl ligga 4—6 mikroskopiska, punktögonlika, glänsande brun-

gula och till någon del klara knölar; kinderna lodräta, platta, triangelformiga, kantade; nätagonen stora, hvälfda, njurlika, svartbruna; antennerna äro lika tjocka som främsta tibia, men nästan kortare än pannan och svartbruna, 1:sta ledens cylindrisk och dubbelt kortare än den andra, som är omvänt konisk och vid basen obetydligt böjd; när 2:dra antennleden betraktas från framsidan tyckes den, i hvardera kanten, mot spetsändan vara besatt med 3 till 4 små ojenna knölar, men detta är blott en illusion, baksidan af samma led har nemligen mot spetsen några tvärinskärningar och emellan dessa ligga ojenina upphöjningar, och det är slutändarne af denna skulptur som sticka fram å ömse sidor; antennborstet är hårfint, mörkbrunt och lika långt som 2:dra antennleden; clypeus plattkullrig, $2\frac{1}{2}$ gång kortare än pannan, trapezlik, trekölad, mediankölen mycket fin och endast synlig och tydlig i nedre hälften, men i basbältsten är den nästan alldelens utplånat, sidokölarne utgöras af de fina sidokanterna, spetskanten är tvärt afskuren och parallel med basalkanten, som är bredare; ansigtet slutas med en stark sylformig spets, hvilken är sugrörsslidan, som blott räcker till första höftparet; ur ändan af slidan framsticker allenast den ytterst korta men temligen starka spetsen af det gulaktiga sugborstet. Thorax mörkbrun, hos somliga svart, midtpå pronotum emellan fram- och bakkanten en stor vit, 4-sidig fläck, nästan lika stor som hjessan i omkrets. Pronotum lika lång som hjessan, på ytan plattkullrig med 2 mycket sneda kölar, som löpa från framkanten mot bakkantens hvardera sidohörn, bakom hvarje köl en lika sned och parallel jemnsmal intryckning, midt emellan dessa en mycket fin, mindre tydlig, upphöjd mediaulinia som

för den hvita färgens skull lätt förbises; framkanten starkt bågböjd; bakkanten fint vinkelformigt utskuren. Skutellen brun, bredt och transverselt rhombisk, med 2 tydliga men fina och sneda kölar, en på hvar sida om disken, som löpa till spetsvinkelns kant; disken utmärkt af en långsträckt nästan rhombisk, hvit och oafbruten medianfläck, uti hvilken förmärkes ett svagt spår af en fin upphöjd medianlinia. Bröstet och fötterna bruna, alla fogningar och ledgångar lergulaktiga; tibiernas sporrar, baktibiernas nedre ändar och baktarsernes bas antingen lergula eller brungula. Täckvingarne mycket platt kullrade, afrundadt quadratiska, mycket korta, hos hannen $\frac{1}{2}$, och hos honan $\frac{3}{4}$ kortare än abdomen, glänsande svarta, mörkbruna, gulbruna eller grågula, hos somliga exemplar finnes en hvit fin längstrimma på de bågge inre sidokanterna; dessa liksom de yttre sidokanterna och den afrundadt tvärskurna spetskanten äro alltid fint uppviske; ådrorna upphöjda, släta, temligen fasta, 6 till antalet, hvilka utlöpa strålformigt men sunda från skulderhörnets knöl till spetskanten; hinnvinigarne outvecklade och förkrympte, utgöras af ett par mycket små, rundade, hvita hinnlappar som ligga vid täckvingarnes rot; hos åtskilliga saknas de. Abdomen svart eller svartbrun med en fin medianköl på ryggen samt en hvit tvärstrimma på spetskanten af 1:sta och 2:dra dorsalsegmentet, dessa hvita tvärstrimmor äro på ömse sidor förkortade så att de ej räcka fram till segmenternas sidokanter; på hvarje sida af hvarje dorsalsegment, ett litet stycke framom spetskanten, finnes en tvär-rad af temligen djupt intryckta, stora, blanka och cirkelrunda punkter, dessa transversela punktrader upphöra ett litet stycke framför mediankölen; 1:sta, 2:dra och sista segmentets hvardera rad innehåller

blott 2—3. punkter, men hvardera af de öfriga. innehåller 6—8; på abdominalryggens medianköf förmärkes här och der en liten hvit långstrimma.

Hannens sugrörsslida är kortare; abdomen är cylindrisk och dubbelt så lång som täckvingarne, anus liksom tvärt afskuren, i afskärningens öfre tredjedel besinnes en cirkelrund kavitet, nedansför denne en stor oval kavitet som helt och hållet uppfylles af de tätt sammanliggande, hornartade, bågformiga sexualpartierna; sista ventralsegmentet är på ömse sidor om spetskäntens centrum bågformigt urnupet samt till följe deraf 3-tandadt; vid basen af venter finnes hos somliga en hvit fascia, hos andra 2 hvita eller hvitgula sidofläckar.

Honans sugrörsslida längre; abdomen äggrund och 3 gånger så lång som täckvingarne; buken platt, $\frac{2}{3}$ af dess längd upptaga sexualpartierna; horn-sägen ljusbrun, ligger i samma horizontala plan som bukens öfriga segmenter och stödjes vid hvar sida af en grof, lineär, något kullrig, svartbrun lamell; på ömse sidor om lamellen en hvitaktig fläck.

Delphax palliata WAHLB. BOHEM. Kongl. Vet. Akad. Handl. 1847. 56: 22. ♂♀. Af denna utmärkta art, som förut endast blifvit funnen vid Gusum i Östergöthland af Professor WAHLBERG, erhöll jag flere exemplar på Carex och Juncus i ett uttor-kadt kärr uti en skogsäng vid Berga (Calm. L.) d. 5 Augusti.

— minuta FALL. Allmän på ormbunkar, vid Ledebro (Gottl.) d. 24 Juli och i Berga skogsängar d. 5' Augusti.

— dispar FALL. Ett exemplar vid Broa på Fårö d. 12 Juli.

Cixius albicinctus BURM. På ask vid Alskog d. 4 Juli,

Cixius canicularius LIN. På albuskar vid Berga s. k. ruin d. 5 Augusti.

(4:de Stor-afdelningen). *Rhynchota Cimiciformia Macrocerata*⁴⁾ nob.

Famil. Notonectidæ WESTWOOD p.

Corixa undulata FALL. Vid bräddarne af Gotlands stormyr i Juni och Juli.

(5:te Stor-afdelningen). *Rhynchota Cimiciformia Macrocerata* nob.

Famil. Hydrometridæ LEACH.

Hydrometa lacustris LIN. Allmän på Gotland i vattenpussar, dammar, rännilar o. s. v.

Famil. Saldidæ nob.

Salda Zosteræ FABR. På Fårö sydvestra strand, vid Broa bland uppkastad *Fucus*, d. 12 Juli mindre talrikt.

— *littoralis* LIN. (*S. saltatoria* & *riparia* ZETT., non *S. riparia* FALL. — *S. pallipes* FALL. är sannolikt varietet af denna art). På stränderna af Fårö, äfvensom på sanka betesmarker vid Norsby och på Olle Hau samt på Thorsburg d. 6, 12—15 Juli, förekom denna art i stor myckenhet och i flera färgförändringar.

Famil. Tingidæ WESTWOOD p.

Monanthia Cardui LIN. På tistlar vid Broa d. 12 Juli, allmän.

Dictyonota crassicornis FALL. 2 exemplar bland gräset i Ledebro myr d. 23—24 Juli.

⁴⁾ Till denna storafdelning höra Familjerna: Notonectidæ WESTW. p., Naucoridæ FALL. p., och Nepidæ WESTW. p.

Dictyonota erythrophthalma GERM. Ahr. Fn. Eur.

3: 25. Ett hann-exemplar - vid Hoburg på Gotland d. 5 Juli 1841. I Skåne är honan fångad af Magister THOMSSON d. 7 Maj 1849 i trakten af Malmö. (Utom Sverige är den funnen i Böhmen på Trojäön vid Prag af FIEBER, på Senecio Jacobæa; vid Halle och Leipzig under steinar af GERMAR; i England af MARSHAM; men mycket sällsynt).

Famil. Aradidæ nob.

Aradus depressus FAER. På tallstubbar vid Sanda d. 26 Juni.

Famil. Reduvidæ STEPH.

Coranus subapterus DE GEER. Under torra lasvar vid Sanda exercisplats d. 26 Juni.

Famil. Phytocoridæ nob.

Halticus ambulans FALL. ♂. Vid Westös på Hall d. 28 Juli på blommor.

— *erythrocephalus* FALL. ♀. På nässlor vid Guthe d. 11 Juli.

Pilophorus clavatus LIN. I Rudalund och vid Berga ruin d. 5—7 Juli på björk- och tallbuskar.

Cyllecoris vittatus nob.: elongatus, $1\frac{1}{3}$ — $1\frac{1}{2}$ lin. decimal. long., sublinearis, niger; pedibus fulvis; antennarum scapo (crasso, subconico) apice, elytrisque vittis 2 lateralibus, albis; abdominis magine laterali testaceo; antennis elongatis, corpore paullo brevioribus, flagello tenui, filiformi.

Mas: hemelytris completis, abdomine longioribus, parte coriacea griseo-fusca sub-pellucida, ad marginem externum vitta valida testaceo-albida, membrana apicali magna, sordide hyalina,

venis modicis, testaceo-fuscescentibus; alis hyalinis, albis. ♂♀.

Femina: hemelybris incompletis, membrana apicali carentibus, abbreviatis, abdomine plus quam duplo brevioribus, truncatis, nigris, utrinque secundum marginem costalem vitta obtuseata lactea; alis incompletissimis, lobos 2 minutos corrugatos, sub humeris hemelytrorum absconditos, efficiens.

På tallbuskar vid Sanda d. 25 Juni, på Thorsburg d. 6 Juli och vid Olle Hau (på Fährö) d. 16 Juli, fångades 3 honor. (I Westergöthland, vid Tubbetorp nära Skara, såg jag äfven honan på sälgb. och björkbuskar i Juli 1849. Af hanne har jag blott sett ett exemplar från Småland i framtidne Landskamrer LJUNGH's samling, som förvaras på Museum i Lund).

Liknar i kroppsställningen *Cyllecoris flavomaculatus*, men skiljes, utom genom täckvingarnes helt olika färgteckning, lättast och väsendligen genom de fina trådformiga antennsträngarna, som icke är på någon led i minsta mon förtjockade, samt det tjocka ovala antennskafset; hos *Cyll. flavomaculatus* deremot är antennskafset långt och jämförelsevis sinalt koniskt, och antennsträngens 1:sta led är i ändan förtjockad; hufvudet är kortare, hjessan och ansigtet utgöra nästan en sammanhängande kullrig och starkt sluttande yta hos *Cyll. flavo-maculatus*; deremot är hos *Cyll. vittatus* hufvudet längre, nästan äggformigt och hängande, hjessan är horizontel samt plattkullrig, ansigtet lodrätt, o. s. v.

Kroppen nästan jemnsmal, långsträckt och svart eller svartbrun. Hufvudet stort, hängande, äggformigt eller äggrundt-triangelformigt och glänsande; nättögenen stora, klotrunda, mörkbruna och mycket utstående; hjessan transverselt rektangel-

formig, plattkullrig med 2 små, sneda och fina, gulhvita strimmor, en vid hvardera ögat; ansigtet kullrigt, lodrätt sluttande; pannan och clypeus uppsvällde; clypeus smal, nästan elliptisk, endast genom 2 sneda lancettliga impressioner, en på hvardera sidan om basen, skiljd från pannan; öfverläppen nästan sylformig eller mycket hvasst triangelformig; sugrörret långt, räcker ända till bakhöfterna, lergult eller gulbrunt med mörk, sylformig, rak spets; sugrörsslidans 1:sta led tjock, komprimerad med snedt tvärskuren ända, 2:dra, 3:dje och 4:de lederna betydligt smalare än den 1:sta, men jemtjocka med tibia, sinsemellan äro dessa 3 ledar i det närmaste lika långa, hvardera är ungefär † längre än den 1:sta; 2:dra och 3:dje äro cylindriska, den 4:de eller sista är lancettlik; sugborsten fina, rödbruna, räcka högst obetydligt utom yttersta spetsen af slidan. Pronotum cylindrisk, smalare än hufvudet, med matt och subtillt chagrinerad yta, längsinnanför framkanten en fin, intryckt, oafbruten och med sjelfva kanten parallel tvärlinia; disken har på ömse sidor en kullrig uppsvällning och hvardera uppsvällningen en bågformig intryckt gränslinia, emellan båda uppsvällningarne en mer eller mindre oansenlig medianköl. Skutellen temligen stor, högst obetydligt kortare än pronotum, triangelformig och kullrig med yttersta spetsen något uppsväld. Höfterna ljusgula, lären och tibierna antingen blodröda eller gulröda; tarserne vid basen bleka, på ändarne mörka. Abdomen oval, svart eller svartbrun med matt yta, vid basen jembred med thorax, men tvärsöfver midten bredare; abdominalryggen platt med uppvikna ljusgula eller ock bleka sidokanter, men analsegmentet är fritt (således icke uppviket i kanten); buken plattkullrig med en stor ljusgul centralfläck.

Hannens täckvingar äro fullständiga, något li-tet längre än abdomen, gråbruna eller brungrå med en stor, något genomskinlig, gråvit eller gul-hvit, vigglik fläck, som från täckvingens rot löper långs åt costa och upphör framför spetsen af euneus; apikal-membranen stor, smutsigt, nästan grå-aktigt vattenklar med medelmåttiga gulbrunaktiga ådror och 2 fält; det bakre mycket stort, upptäger nästan hela nedre kanten af corium och är snedt tvärliggande samt lancettformigt, det främre mycket litet och ofullständigt, ligger under spetsen af euneus. Hinnvingarne vattenklara med gulak-tiga ådror.

Honans täckvingar ofullständiga, helt och hållet läderartade, saknande apikalmembran, åtmin-stone dubbelt kortare än abdomen, i ändarne snedt tvärskurna så att spetskantens ytter afrundade hörn är längre än det motsvarande inre, till följe hvaraf den gemensamma afskärningen företer ett triangelformigt utseende när täckvingarne hvila; på ytan äro de fint chagrinerade samt 2-färgade; den inre longitudinela hälften svartbrun, den yttre mjölk-hvit och genomskinlig; dessa båda färger bilda 2 figurer af hvilka den hvita (eller yttre) är vigglik och den svartaktiga (eller inre) är oval. Hinn-vingarne alldelers förkrympte till 2 ytterst små skrynkliga hinnlappar, som ligga gömda under täck-vingarnes skulderhörn, understundom saknas de alldelers.

Cyllecoris flavo-maculatus FALL. På buskar och blomster allmän i ängar och skogshagar på Gotland, Fårö och vid Berga i Calm. L. *histrionicus* LIN. På Umbellater i ängarne vid Fardhem d. 28 Juni, vid Garde och Alskog d. 3—4 Juli.

Capsus

Capsus mutabilis FALL. På blommor och torra backar samt utmed åkerrenar vid Garde och Alskog d. 3—4 Juli, vid Ledebro d. 23 Juli samt i Berga skogsängar d. 6 Augusti.

— *ater* FALL. På umbellater vid Alskog d. 3 Juli.

*Monalocoris*⁶⁾ *Filicis* LIN. I största ymnighet på ormbunkar vid Stenstuga på Gotland d. 25 Juli.

Attus pulicarius FALL. Bland gräset i Rohne myr d. 2 Juli.

— *leucocephalus* LIN. Allmän på blommor, särdeles umbellater, vid Garde, Broa, Lebro, och vid Wisby ringmur.

Phytocoris Gyllenhali FALL. Allmän på buskar vid Sanda och i Berga skogsängar.

— *Pastinacæ nob.* (=Ph. *pastinacæ* & *flavovarius* FALL.). På umbellater vid Stenstuga d. 25 Juli, allmän.

— *semiflavus* FABR. På *Asclepias Vincet.* vid Westerby och på Thorsburg d. 5—6 Juli, mindre allmänt.

— *unifasciatus* FABR. I ymnighet på Gotland och Fårö på blommor och buskar, Juni—Juli.

— *rubicatus* FALL. På albuskar i Berga skogsängar d. 6 Aug.

⁶⁾ Genus *Monalocoris* nob. distinguitur membrana apicali cellula tantum unica; (quum omnia cetera *Phytocoridaruū* Genera duabus gaudent cellulis membranæ apicalis). Nomen *Monalocoris* derivatur a: μόνος (solus, unus), ἀλως (area) & κόρης (Cimex).

Phytocoris campestris LIN. Bland gräset och på buskar i ängarne vid Rohne, Fardhem och Stenstuga d. 28 Juni—25 Juli.

- *pratensis* LIN. På björk-, al- och pilbuskar vid Berga d. 3—7 Aug. allmän.
- *decolor* FALL. 1 exemplar på *Pimpinella Saxifraga* vid Stenstuga d. 25 Juli.
- *rugicollis* FALL. I största mängd på bladen af *Salix arenaria* på Olle Hau d. 15—24 Juli.
- *nassatus* FALL. Talrik på *Salix caprea* i ängarne vid Sanda, Garde, Alskog, Hörsne och Guthe; d. 28 Juni, d. 3—11 Juli.
- *angulatus* FALL. På buskar vid Berga s. k. ruin d. 5 Augusti.
- *contaminatus* FALL. På *Salices* i ängarne vid Ledebro och Stenstuga d. 23—25 Juli.
- *viridis* FALL. Bland gräset i en skogsäng vid Broa på Fårö d. 13 Juli 1850.
- *bipunctatus* FALL. På umbellater vid Rohne, Garde, Guthe, Ledebro, St Olofs Holme och vid Visby ringmur, talrik i Juli.
- *arbustorum* FALL. Allmän på buskar i ängar och skogar i Juni, Juli, Augusti, på Gotland och i Calmare Län.
- *nigritulus* ZETT. Ins. Lapp. 276: 31. Allmän på *Salix arenaria* på Olle Hau d. 15—24 Juli.
- *obscurellus* ZETT. Ins. Lapp. 276: 29. 2 exemplar på tallbuskar, det ena vid Fardhem d. 28 Juni och det andra vid Westerby d. 5 Juli.
- *Coryli* LIN. I ymnighet på hasselbuskar i ängarne på Gotland och i Calmare Län, Juni—Augusti.

Phytocoris Querceti FABR. På ekbuskar i Rudalund d. 7 Augusti, temligen talrik.

- *rufipennis* FALL. På salices i ängarne vid Norsby äfsvensom på Olle Hau d. 15 Juli, sparsamt.
- *albipennis* FALL. På Artemisia vid Rohne d. 2 Juli, på St Olofs Holme d. 23 Juli och vid Wisby ringmur den 27 Juli, i ymnighet.
- *Betuleti* FALL. På björkbuskar vid Sanda, Fardhem och Rohne, Juni—Juli; mindre allmän.
- *variabilis* FALL. Temligen allmän i ängar på Gotland och i Calmare Län.

Phytocoris pallidulus nob.: *parvus*, ♀ (cum alis 1) lin. decimal. long., subvirescenti-pallidus; oculis spinulisque pedum fuscis; hemelytris pallidis, pellucidis, pilosellis, membrana apicali sub cellulis fumeo-sordida, fasciola albo-hyalina, cellulis albo-hyalinis, interiori majori, macula parva fusca, venis albis.

På umbellater vid Stenstuga d. 25 Juli, 2 exemplar.

Har ungefär samma kroppsstorlek som *Phytocoris albipennis* FALL., ehuru för öfrigt mycket olik nyssnäinnde art.

Kroppen mycket mjuk, tunn och med täckvingarne inberäknade 1 decimallinia lång, men dessa undantagne är hela kroppslängden blott $\frac{2}{3}$ af en decimallinia; alla kroppsdelar bleka, ljusa, nästan hvitaktiga samt något häriga, endast hjessan är nästan lergul; abdomen stöter i svagt ljusgrönt, ögonen och fötternas taggar mörkbruna; täckvingarne, fötterna och till en del även abdomen genomskinliga. Hufvudet triangelformigt, ansaget lodrätt stupande och plattkullrigt. Antennerna

långa, $\frac{1}{2}$ kortare än kroppen, trådformiga, ungefär af samma tjocklek som främsta tibia. Thorax plattkullrig och liksom täckvingarne beströdd med bleka tilltryckta hår som lätt afsnötas; pronotum trapezlik. Täckvingarne hvita, genomskinliga samt i och för sig glasklara, men de hår som ligga strödda på deras öfre sida, och hvilka hår hos honan något stöta i brunt, ge dem ett mindre klart utseende; de räcka med hela apikal-membranen utöver analspetsen; apikalmembranen rölig med 2:ne klara hvita fläckar: den ena äggformig, ligger emellan cunei spets och costa, den andra är en smal tvärstrimma som ligger midt inunder den första fläcken och med densamma nästan tyckes sammanhänga; vingfälten vattenklara med en mörk-brun, liten, elliptisk fläck i det bakre eller inre fältet som är störst, ådrorna hvita. Hinnvingarne perlmorhvita, iriserande med fina hvita ådror.

Phytocoris chorizans Fall. ♂. 1 exemplar i Rudalund d. 7 Aug. på *Salix caprea*.

Phytocoris viridipennis ZETT.: parvus 1 $\frac{1}{2}$ lin. decimal. long., robustus, luteus, oculis nigro-brunneis; hemelytris viridibus, fusco-hirsutulis, abdome paullo longioribus, membrana apicali albo-hyalina, cellulis viridibus. ♀.

I gräset på en äng vid Kyrkbinge näs på Gotland upptäcktes denna art d. 5 Juli 1841 af Professor ZETTERSTEDT.

Liknar mycket *Phyt. Ericorum* FALL., men skiljs lätt derigenom att kroppen (hos *Ph. viridipennis*) är något drygare, täckvingarnes läderartade del är helt och hället enfärgadt gräsgrön, apikalmembranens fält hafva alldeles samma färg och consistens som corium; då deremot hos *Phyt. Ericorum* kroppen är något smärtare, täckvingarnes

cuneus är ockragul, apikalmembranens ådror ockragula, men fälten hvitt vattenklara och hinnaktiga.

Kroppen undersättsgul, $1\frac{1}{2}$ decimal. lin. lång, klart ockragul. Hufvudet kort, bredd triangelformigt, sluttande med slät plattkullrig yta; hessen ovanligt kort, smalt transverselt och svagt bågformig, pannan stor och rundad; ögonen stora, ovala, mycket utstående, groft facetterade, ljusbruna med bredd gul omkrets; clypeus lineär, kullrig och nedböjd med tvärtrubbig ända; sugröret ockragult med brun spets, som räcker till bakhöfterna, slidan smalare än tibia, borstet hårfint; antennerna smala, trådformiga, nästan lika långa som kroppen, eller åtminstone ganska obetydligt kortare, 1:sta ledens tjock, omvänt-konisk och på inre eller också undre sidan grönaktig. Thorax ofvan glest beströdd med medelmåttiga, temligen styfva, bruna hår, som icke äro alldeles upprättstående utan något bakåt liggande; pronotum trapezlik, nästan platt, endast vid sidorna något kullrig, genom en intryckt bugtig tvärlinia delad i 2 areer, af hvilka den främre är mycket kort och alltid enfärgadt ockragul, den bakre 2—3 gånger större än den främre och antingen af samma färg eller midtpå grön med gul omkrets, sällan helt och hållit grön; skutellen medelmåttig, något litet kortare än pronotum, kullrig, triangelformig, med en fin intryckt tvärlinia nedanför basen, vanligen ockragul, men understundom grönaktig med gul bas. Bröstet, fötterna och abdomen ockragula; yttersta spetsen af tarserne brun; lären spolformiga, de 2 främre paren medelmåttiga, men de bakersta längre och mycket tjocka samt något komprimerade; tibierna glest besatte med fina bräckliga taggborst. Abdomen oval, ryggen insänkt med uppstående sidokanter, buken kullrigt kölformig, horusågen med

dess slida upptager $\frac{1}{3}$ af bukens längd. Täckvingarne räcka med sista hälsten af apikalmembranen utom analspetsen, de äro i deras läderartade ända till membranen rikt besatte med små bruna, sneda borst och till färgen gräsgröna; men denna färg är icke tät, utan här och der framskymta små klara, hvitaktiga fläckar eller punkter; alldeles likadant äro äfven apicalmembranens 2:ne fält målade, nemligen gräsgröna med inströdda hvita atomer; ådrorna äro mycket fina och antingen af samma färg som fälten, eller dock grönaktiga; allt annat af apikalmembranen är hvitt, vattenklart; hinnvingarne tunna, fina, perlormhvita, iriserande, med bleka, fina ådror.

Phytocoris molliculus FALL. Vid Garde d. 3 Juli.

- *seladonicus* FALL. På *Pimpinella Saxifraga* vid Stenstuga d. 25 Juli.
- *Populi* LIN. På asp vid Berga d. 5 Aug.
- *fulvo-maculatus* } På buskar i Berga skogs-
— *ferrugatus* } ängar d. 5—6 Aug.

Famil. Miridæ ⁶⁾ nob.

Lopus ferrugatus FALL. I ymnighet i Juni och Juli vid åkerrenar så väl på Gotland som på Fårö.

Lopus oculatus nob.: *elongatus*, 2 (cum alis 2½) lin. decimal. long., *angustus*, *pilosus*, *nigrofuscus*; *oculis coccineis*; vertice lineis 2, pronoto 5, scutello 1, abdomineque 2 longitudinalibus flavis; *hemelytris cinereis*, secundum marginem costalem vitta albida. ♂.

⁶⁾ Till denna familj höra 4 slägten, nemligen *Capsodes* nob., (med 2 Svenska arter, nemligen *albo-marginalis* FBR. och *gothicus* LIN.), *Panthilius* Curtis, (med 1 Svensk art, nemligen *tunicatus* FBR.), *Lopus* HAHN. och *Miris* Auct. plur.

Ett enda exemplar vid Westerby d. 5 Juli.

Ganska snarlik *Lopus ferrugatus* både i kropps-ställning och färgteckning, men skiljs lätt, dels genom täckvingarne som äro askgrå med en bred, hvit rand längs yttre kanten ända till cunei spets, dels genom de konsionell- eller kanske snarare blodröda ögonen; (då deremot *Lopus ferrugatus* har gråröda täckvingar med en fin hvit rand i yttre kanten, och ögonen alltid mörkbruna).

Kroppen smärt och längsträckt, 2 decimal-linier, med vingarne inberäknade $2\frac{1}{2}$ decimal-lin. lång, svartaktig, glest och lent gråaktigt och hvitaktigt hårig och fjunig på hufvud, rygg, bröst och buk. Hufvudet litet, triangelformigt, hängande, svart med 2 fina, gula längsränder på hjessan, en innanför hvardera ögat. Ögonen stora, mycket utstälende, nästan klotformiga och högröda; pannan kullrig; antennerna något litet kortare än kroppen, nästan trådformiga, tätt brunhåriga, i spetsen trubbiga, 1:sta ledens mörkbrun, koniskt-cylindrisk, tjockare och nästan $\frac{1}{2}$ kortare än 2:dra ledens, de öf-riga lederna äro cylindriska och brungula samt i yttersta ändan bruna; 2:dra ledens är längst, nemligen $\frac{1}{2}$ längre och något litet tjockare än den 3:dje, de 2 sista lederna äro sinsemellan lika smala, men terminal-leden är blott hälften så lång som den föregående; inunder antenngroparna på hvar sida om clypeus finnas 2 små blekgula tvärlinjer, den ena öfver den andra; clypeus jemnsmal, kullrig, i ändan tvärskuren; sugröret räcker till bak-höfterna, sedan brungul, dess 1:sta led under strupen utvidgad till 2:ne platta, genomskinliga, lodräta skal, borsten fina, ljusbruna. Thorax svart; pronotum trapezlik, nästan matt, endast bakåt i disken något glänsande, har 5 svafvelgula längsränder, nemligen 2 vid hvardera sidan och 1 i

midten, som alla börja bakom pronoti vanliga tvär-impression; mellanranden löper till bakkanten samt fortsättes sedan vidare öfver hela skutellen ända till dennes yttersta spets; sidoränderna ligga på pronoti sidokanter, den ena på den nedersta kan-ten öfver framhöfterna, den andra på den öfre kan-ten vid ryggsidan; denna rand är bredast och vigglik; bröstet är matt (utan glans), ytterst fint chagrineradt med en smutsig, brun gul fläck på hvar sida af mesosternum. Fötterna långa, smala, spensliga, brun gula, brunhåriga, med brunprickiga lår, tibiernas och tarsernes yttersta spetsar svart-bruna. Abdomen smal, halfcylindrisk med trubbig anus; till färgen svartbrun, ryggens fina sidokanter och sista ventralsegmentets omkrets citron-gula, de öfriga ventralsegmenternas spetskanter något gråaktiga. Skutellen medelmåttig, triangelför-mig, plattkullrig med en tvärintryckning ofvanför midten. Täckvingarne, som räcka långt utöfver anus, äro tillika med hela apicalmembranen ask-grå, men vid deras yttre kant, ifrån skuldran ända ut i yttersta spetsen af cuneus, löper en an-senlig, hvit rand.

Miris ruficornis FALL. I ymnighet bland gräset
bredvid Olle Haus flygsandsberg på Fährö
d. 16 Juli, på samma ställe der *Delphax*
albosignata träffades.

— *erraticus* FALL. På åkerrenar vid Fardhem,
Garde och Wisby samt på buskar i Berga
skogsängar, Juni, Juli, Augusti, sparsamt.

— *lævigatus* FALL. Högst allmän på Umbella-
ter samt på Achillea Millefolium vid
Fardhem d. 28 Juni, vid Rohne, Garde
och Hörsne d. 2—10 Juli, vid Stenstuga
och vid Wisby d. 25—27 Juli, i Berga
skogsängar d. 6 Augusti.

Miris calcaratus FALL. Bland gräset i Ledebro myr
d. 24 Juli, i Berga park och skogsängar
d. 3 Augusti.

Famil. Anthocoridae⁷⁾ nob.

Halocoris tenellus ZETT. Fn. Ins. Lappon. I. 475: 3.
Ett exemplar i Rohne myr d. 2 Juli.

Anthocoris minutus LIN. Vid Burgs, Garde och
Guthe d. 2—10 Juli på ormbunkar.

— *Lucorum* FALL. Bland gräset vid Olle Hau,
sparsamt.

— *nemoralis* FALL. Vid Alskog och Guthe
bland gräs och på låga buskar i ängarne
sparsamt.

— *Nemorum* FALL. På umbellater och bu-
skar vid Garde d. 3 Juli, vid Wisby
d. 27 Juli, samt i Berga park och skogs-
ängar d. 3—7 Augusti.

Famil. Geocoridae nob.

Geocoris grylloides LIN. Ett exemplar i Rohne
myr d. 2 Juli.

Famil. Lygaeidae WESTW.

Heterogaster Urticæ SCHILL. En hona träffades på
Gottland i Juli månad; (ställe och tid
kan jag icke numera erinra mig).

Plociomerus sylvestris LIN. På sanka ängar ibland
gräset vid Broa och Nors byar på Fårö
d. 12—17 Juli allmän.

⁷⁾ Utom *Halocoris* och *Anthocoris* hörer dock till denna
familj ett 3:dje ganska distinct släkte, nemligent *Xy-
locoris* Duf. med 4 svenska arter: *X. nigrellus* ZETT.,
X. domesticus SAHLB., *X. cursitans* FALL., och *X. pul-
chellus* ZETT.

Rhyparochromus ferrugineus LIN. På tall- och granbuskar i Juli månad, här och där på Gotland.

- *rusticus* FALL. På ormbunkar i en skogs-hage vid Ledebro d. 24 Juli.
- *Chiragra* FABR. Bland gräset utmed lands-vägsrenar på Gotland i Juli, sällsynt.
- *Pini* LIN. På tallbuskar på Olle Hau d. 17 Juli.

Rhyparochromus marginatus nob.: mediocris $1\frac{1}{2}$ lin. decimal. long., ovalis, depressus, supra griseus nigro-punctatus; fronte antennisque setulosis; sub-tus niger, marginibus segmentorum pectoralium albidis; pedibus brunneo-testaceis; ventre anum versus ferruginoso; hemelytrorum membrana apicali rarius tota alba, immaculata, plerumque albo-hyalina, venis fuscis, umbris nonnullis fumeis albo-punctulatis; pronoto trapeziformi, per lineolam subtiliter impressam in duas areas diviso, marginibus lateralibus amplis, oblique rectis. ♂♀.

Denna art upptäcktes för 30 år sedan af Professor ZETTERSTEDT på hafssstranden vid Kiviks Esperöd i Skåne omkring midsommarstiden; sedermera har den både af Professor ZETTERSTEDT och mig blifvit återfunnen på stränderna af Silfakra sjö samt i Fogelsång, i Juni månad. I Lunds Museum förvaras 3 exemplar, som för många år tillbaka blifvit fångade på Gotland, enligt den anteckning, som derom ännu qvarstår i framlidne Landskamrer LJUNGHS samling.

Liknar i de flesta afseenden *Ryparochromus* (*Lygaeus*) *pilifrons* (ZETTR. Act. Holm. 1819. 71.; men skiljs lätt derigenom, att 1) kroppen är kortare och icke alldelvis så bred (som hos *R. pilifrons*), 2) pronotum är icke quadratisk (såsom hos *R. pilifrons*), utan tydligt trapezformig; på dess

yta finnes en fin intrryckt tvärlinia som delar pronotum i 2 areer, denna linia är alltid tydlig hos ♀ men ofta otydlig hos ♂; 3) pronoti breda och tunna sidokanter äro icke kullrigt bågböjda (såsom hos *R. pilifrons*), utan snedt raka, och i deras midt förmärkes vid noggrannt betraktande en liten, ytterst svag eller lindrig uringning; sidokanterna äro dessutom något uppvikne, (hvilket förhållande alldelens icke äger rum hos *R. pilifrons*).

Kroppen medelmåttig, $1\frac{1}{2}$ decimal-linia lång, oval och kullrigt platt; på öfre sidan grågul och mycket tätt svart och brunt punkterad. Hufvudet plattkullrigt, irreguliert triangelformigt, vid ansigets sidor och på ändan af clypeus glest besatt med små bruna borst; nätagonen medelmåttiga, utstående, äggrundt klotformiga, mörkbruna; punktögonen 2, mycket små, gulbruna, sitta nära intill bakkanten litet framför nätagonens bakre hörn; vid hvardera sidan af ansiget, framför, eller om man så vill, nedanför, hvardera nätagat ligger ett plattkullrigt cirkelformigt utskott, som i ändan är tvärt afskuret; uti afskärningen finnes en liten urhålkning, i hvilken antennernas rot är fästad. Antennerna korta, knappast längre än hufvudets och pronoti sammanräknade längd, glest besatte med små bruna borst, till färgen lergula eller brun-gula med brun spets; 1:sta ledens tjockast, omvänt koniskt-cylindrisk, 2:dra och 3:dje lederna smala, cylindriska, 2:dra ledens betydligt längre än den 1:sta, men obetydligt längre än den 3:dje, den nyssnämnda och den 4:de eller terminalleden äro sinsemellan i det närmaste lika stora, men terminalleden är tjockare och elliptisk; clypeus jemnsmal med trubbig ända, på hvar sida begränsad af en parallel, djupt intrryckt längdlinia; sugröret cylindriskt, mot ändan smalare och tillspetsadt,

räcker hos ♂ knappt bakom framhöfterna, men hos ♀ till mellanhöfterna eller till och med bakom dem, det är något tjockare än 2:dra antennleden samt rödbrunt. Pronotum trapezlik, framtill något smalare än baktill, framkanten egentligen tvärskuren, men den derintill stötande framändan af hvardera sidokanten är; för ögonens kullrighests skull, transverselt bågformigt uringad; bakkanten i högsta grad lindrigt uringadt tvärskuren med afrundade bakhörn; sidokanterna bilda 2:ne tunna, temligen breda, platta, halvgenomskinliga, något uppvikna bräddar, som äro snedt raka och midt i ytter kanten högst svagt inbuktade eller inböjde; inom bräddarne är pronoti yta måttligt kullrig, samt genom en fin, intryckt tvärlinia, (som alltid är tydlig hos ♀), delad i 2 areer; den främre är längst och kullrigare; den bakre arean är mindre kullrig eller nästan platt, men betydligt kortare och bredare; skutellen obetydligt kortare än pronotum, rätvinkligt triangelformig med en svag intryckning i midten, samt en oansenlig något upphöjd mediaulinia på spetsändan. Bröstet ganska hvälfdt, matt, svart och tätt punkteradt; frambrösts fram- och bak-kanter, samt mellan- och bakbrösts bak-kanter, antingen grågula eller hvitaktiga, samt mer och mindre beströdda med bruna punkter; höftgroparnes kanter gulaktiga eller hvitaktiga; fötterna gulbruna, lären mer och mindre tydligt brunprickiga, tibierna glest bevärpnade med små taggborst, tibiernas och tarsernes yttersta ändar mörkbruna; alla lären spolformiga; baklären smala, långa och något böjda; mellanlären smala, men kortare; framlären lika långa som mellanlären, men mycket förtjockade och på undre sidan väpnade med en rad små, fina, hvassa taggar. Abdomen äggformig med tvär bas, ryggen insänkt

med uppstående sidokanter, buken kullrig; hela ytan af abdomen är punkterad och becksvart, men buken framför anus är å ömse sidor rödbrun; bakkanterna af de 2 eller 3 ventralsegmenterna, som ligga närmast analfjället, äro hos ♂ stundom hvitaktiga. Täckvingarne räcka i hvilan högst obetydligt utöfver anus; corium grågult eller lergult, tätt och fint brunt- eller svart-punkteradt, med alternerande små mörkbruna och hvitaktiga fläckar på kostalkanten samt 2–3 smala, korta och mörka längdstrimmor i disken; apikalmembranen varierar på två sätt: hos somliga vattenklar med mörka ådror och några få sotskuggor emellan de mellersta ådrorna, hos de flesta vattenklar med mörka ådror och en sotskugga längs igenom hvarje fält, samt i hvarje skugga 3–6 hvita, vattenklara, cirkelrunda små prickar.

Stenogaster fusco-venosus nob.: mediocris aut subparvus, 1 lin. decimal. long., capite thoraceque pubescens & consernit subscabro-punctulatus, piceus; antennarum articulo 2:o, femoribus basi & apice, tibiis apice tarsisque luteis; tibiis, limbo scutelli hemelytrisque griseo-albis, venis robustis, elevatis, brunneis. ♀.

Upptäcktes på Gotland 1816 af Professor ZETTERSTEDT.

Liknar mycket *Stenogaster* (*Lygaeus*) *modestus* FALL. (Hem. Svec. anno 1829, pag. 57: 14 = *Stenogaster Falleni* SAHLB. Monogr. Geocor. Fenn. 1848, pag. 69: 1.), men skiljs lätt genom följande omständigheter: 1) *St. modestus* är större, dess kropp och fötter äro antingen bruna eller rödbruna, hufvud och pronotum äro glatta (icke håriga), samt icke så tätt, men något gröfre punkterade, pronotum är jemförelsevis bredare och kortare samt

mera platt, endast basen af täckvingarne och af apikalmembranen är gråvit; 2) hos *Stenogaster fusco-venosus* deremot är kroppen något litet kortare och svartbrun eller becksvart; andra antennleden, lären vid basen och spetsen, tibiernas yttersta ändar och tarserne äro ockragula; hufvud och pronotum äro gråvitt fjuniga samt tätt och nästan skarpt finpunkterade, pronotum är smalare och mer cylindrisk samt ser till följe deraf längre ut; tibierna och skutellens bräm samt täckvingarne äro gråvita, de sednare med fasta upphöjda bruna ådror.

Vid artbeskrifningen om *Stenogaster fusco-venosus* torde äfven följande böra tilläggas: hufvudet nästan triangulärt-äggformigt, gråfjunigt och becksvart med trubbig spetsända och plattkullrig, tätt samt nästan skarpt punktulerad yta; nätagonen små, klotformiga, utstående och mörkbruna; punktögogen medelmåttiga, svarta, sitta nära invid bakkanten; antennerna medelmåttiga, längre än hufvudet och pronotum sammanlagne, svartbruna, 2:dra ledens antingen ockragul eller rödgul och på båda ändar mörkbrun; 1:sta ledens tjockast omvänt koniskt-cylindrisk och ungefär lika lång som 3:dje ledens, 2:dra och 4:de lederna äro längst men sins emellan lika stora, 4:de ledens är spolformig med trubbig ända saint tjockare än de 2 föregående, 2:dra ledens cylindrisk, 3:dje ledens koniskt-cylindrisk; antennerna äro fästade vid hufvudets undre sida, innanför spetsen af det på hvar sida befintliga lilla vinkelformiga utskottet; sugröret brunt, cylindriskt, tillspetsadt och glänsande, af samma tjocklek som 2:dra antennleden, räcker ända till bakhöfterna och hvilar i en fin kanal, som emellan höfterna är intryckt på sternum. Prothorax är trapezlikt-cylindrisk, således smalare fram till än bak till, samt kullrigare på bröstet än på ryg-

gen, för öfrigt becksvart eller ock svarbrun, gråhårig och tätt samt nästan skarpt punktulerad; pronotum har 2 intrryckta tvärlinier: den 1:sta vid framkanten, den andra på midten, emellan dessa båda impressioner ligger en smal, transversel kullrighet, bakkanten är merendels gulbrun, framkanten har ock hos vissa exemplar samma färg; skutellen mycket stor, lika lång som pronotum, rätvinkligt triangelformig med fint uppvikna sidokanter samt kullrigt platt och glest punkterad yta; från skutellens spets löper en fin, upphöjd medianlinia till disken, der hon delar sig gaffelformigt i 2 grenar, som gå en till hvardera bashörnet, i denna tjuga ligger en tresidig svart basalfläck, hela den öfriga ytan är gråvit. Täckvingarne, och den temligen stora, nästan halfcirkelformiga, fasta apikal-membranen, gråvita eller gulhvita med fasta, upphöjda, brunaktiga ådror, samt emellan dessa, i fälten, några små bruna punkter, hvilka på corium äro upphöjda; membranen är genomskinlig, men corium är blott halvgenomskinligt och dess costalkant är fint uppvisken. Höftgroparnes spetskanter hvitaktiga; lären becksvarta, spolformiga, på bågge ändar brungula, höftternas spetsar hafva samma färg; framlären tjockare än de öfriga, samt på undre sidan nära spetsen väpnade med några små, fina, hvassa taggar; höftlederna och tarserne ockragula, tibierna på basen och spetsen ockragula, men för öfrigt alldeles hvita, tarsernes yttersta spetsar bruna. Abdomen becksvart, ytterst fint chagrinerad, de 3 eller 4 sista segmenternas spetskanter antingen grågula eller gulbruna.

Lygaeus Thymi WOLFF. Allmän på Backtimjan vid Rohne, Westerby, Wisby, Broa och Olle Hau i Juli.

Lygaeus equestris LIN. Bland allmänna insekter, som uppehålla sig på *Asclepias*, sannolikt den allmännaste; åtminstone såg jag den i stor ymnighet vid alla af mig på Gotland undersökta stationer; var äfven talrik i Calmare Län på samma växt-art.

Famil. Pyrrhocoridae nob.

Pyrrhocoris apterus LIN. Bland kalkflisor, på sådana ställen der *Asclepias* växer, träffas denna art här och der på Gotland.

Famil. Alydidæ nob.

Chorosoma miriforme FALL. På blommor utmed åkerrenar vid Broa, i Hörsne ängar, vid kanterna af Ledebro myr samt i Berga skogsängar, Juli—Augusti, temligen talrikt.

Famil. Coreidæ WESTW.

Cymus claviculus FALL. Allmän på blommor och bland gräset i ängarne vid Broa och i Ledebro myr samt i Berga skogsängar.

Rhopalus maculatus SCH. Ett exemplar i en skogsäng vid Berga d. 6 Augusti.

— *capitatus* FALL. } På *Achillea millefol.* i Berga
— *crassicornis* LIN. } ga park d. 3—5 Aug.

Merocoris hirticornis FABR. Ett exemplar vid Sanda d. 25 Juni.

Coreus marginatus FALL. På buskar i Berga skogsängar d. 6 Augusti.

— *quadratus* FABR. På blommor utmed åkerrenar vid Sanda d. 26 Juni.

Famil. Pachylylidæ nob.

Nabis ferus LIN. På blommor vid Alskog d. 3 Juli samt i Berga skogsängar d. 6 Augusti.

Nabis fuminervis nob.: *elongatus*, *angustus*, *pubescentes*, $2\frac{1}{2}$ lin. decimal. long., *griseo-testaceus*; *vertice*

vertice thoracisque dorso linea mediana continua nigra; pronoto cicatriculis transversis, subtilibus, sub-hieroglyphicis, fuscis; antennis rostro pedibusque testaceis, femoribus nigro-punctatis; abdome nigro, longitudinaliter flavo-, pallido-ruboque lineato, hemelytris ənum vix aut parum excedentibus, griseo-testaceis, corio punctis 1—3 fuscis, membrana apicali parva, parum venosa, albida aut sordida, venis 5—6 robustis, fumeo-adumbratis. ♂♀.

Allmän på blommor och bland gräset i Berga skogsängar och i Rudalund d. 5—7 Augusti. Vid Wisby fångades ett exemplar d. 27 Juli.

Snarlik *Nabis ferus*, men den sistnämnde (*N. ferus*) har längre täckvingar, hvilkas corium är beströdt med en mängd små mörka prickar; apikal-membranen är stor och mjölkvit med ett stort antal ådror, o. s. v.

Kroppen (hos *Nabis fuminervis*) är långsträckt, smärt, elliptisk och grågul eller gulgrå samt fint och kort gråfjunig, till det mesta matt (utan glans). Hufvudet medelmåttigt, elliptiskt-cylindriskt med 2 stora, mörkbruna, klotformiga, utstående nätögon, ett midtpå hvardera sidan, så att bakom nätögonen deraf uppkommit en slags hals, ofvanpå hvilken 2 punktögon hafva sin plats litet framför bakkanten; från denna löper en ansenlig, svart medianrand till clypeus, på ömse sidor om denna rand en fin och sned intryckt linia; clypeus kölformig med djupt intryckt sutur rundtomkring; sugrören långt, bågformigt, ungefär af samma tjocklek som baktibia, dess bruna spets hvilar ofta i en urhålkning framför mellanhöfterna. Pronotum koniskt-cylindrisk, fram till smalare än bak till, + längre än hufvudet, genom 2:ne fina, något

bugtiga, inttryckta tvärlinier delad i 3 areer; den främsta utgör den egentliga, temligen breda framkanten, som har en svart medianfläck, den 2:dra eller mellersta är kullrigare och nästan qvadratisk med en bred, svart medianrand, från hvilken å ömse sidor utgå på tvären 2–3 s-formiga, svartbruna, fina, inttryckta linier, hvarigenom hela teckningen får ett hieroglyfiskt utseende; den 3:dje, eller bakrsta arean, är bredast och mera platt, med 5 otydliga, mörkbruna, längsränder, som hos åtskilliga individer äro mer eller mindre utplånade; både fram- och bak-kanterna äro tvära. Skutellen medelmåttig, triangelformigt tillspetsad och af halfva pronoti längd, svart med en grågul fläck vid hvardera sidan. Täckvingarne lancettformigt-elliptiska, räcka högst obetydligt utöver analspetsen; corium är antingen grågult eller lergult, med 2–3 svartbruna punkter på den mellersta längsådran samt en fin, sotig strimma eller skugga längs å drorna; hos somliga saknas dessa skuggor, så att corium, med undantag af de svartaktiga prickarne, är alldeles enfärgadt; apikalmembranen är medelmåttig, men i jemförelse med *Nabis feri* är den kort, smutsigt gråvit med 5–6 grofva, sotiga ådror, hvilkas svarta färg å ömse sidor liksom utflutit och derigenom bildat en fin skugga längs å hvarje ådra. Bröstet svart med en gulaktig längsrand på hvarje sida öfver höfterna; höftgroparnes kanter hvitaktiga. Fötterna lergula med brunprickiga lår, tibiernas och tarsledernas ändar bruna; för öfrigt äro både fötterne och bröstet alldeles lika konstruerade som hos *Nabis ferus*. Abdominalryggen är insunken, svartaktig eller brunaktig med tunna, gulvita, halvgenomskinliga sidokanter, innanför hvardera sidokanten och parallelt med samma, ligger vanligtvis en röd strimma; buken kullrig och

svartaktig med en röd längsrand vid hvardera sidan samt en bred längsrand, på hvar sida om den smala svarta medianstrimman. Antennerna trådförminga, smala och fina, ungefär så långa som $\frac{1}{3}$ af hela kroppslängden.

Nabis dorsatus nob.: elongatus, 2½ lin. decimal. longus, pubescens, griseo-testaceus; vertice & pronoto signaturis & cicatriculis normalibus fuscis; antennis, rostro pedibusque testaceis, femoribus fusco-punctatis; abdomine nigro, marginibus lateribus vittaue ventrali mediana pallidis; hemelytris brevibus, dorsum abdominalis tantummodo $\frac{1}{2}$ tegentibus, membrana apicali parva, paucum venosa, basi sordida, limbo lacteo. ♂♀.

En hanne fångades vid Ledebro (Gottl.) d. 24 Juli, och en hona i Rudalund d. 7 Augosti.

Liknar mycket föregående (eller *Nabis sumipennis*), men skiljs genast genom sina korta täckvingar, hvilka, ehuru de blott betäcka den första tredjedelen af abdominalryggen, dock äro fullständiga, emedan deras lilla apikalmembran är försedd med 4 tydliga grofva ådror.

Nabis limbatus nob.: elongatus, angustus, 3 lin. decimal. longus, pubescens, testaceus; antennis, rostro pedibusque concoloribus; femoribus nigro-fusco punctatis; vertice & pronoto signaturis & cicatriculis normalibus; abdomine supra lineis 2 ventreque totidem longitudinalibus, fuscis; hemelytris brevibus, $\frac{1}{2}$ abdominalis, tegentibus, apice rotundato-obtusis, membrana apicali fere nulla, tantummodo marginem minutum, venis carentem, efficiente. ♂♀.

På blommor i Berga skogsängar och i Rudalund d. 6, 7 Augsti, 2 exemplar.

Liknar mycket *Nabis dorsatus*, men skiljes genom följande (hos *Nabis limbatus* förekommande) olikheter: 1) hela abdomen är grågul, med undantag af 2 brunaktiga längsränder på ryggen, samt en fin, brunaktig längsrund på buken invid hvardera sidokanten, men hos ♀ äro dorsalränderna sammanflutne till en enda bred medianrand; längsigenom midten af honans sidokanter löper en bugtig och smal blodröd strimma; 2) täckvingarne äro ovanligt korta, i ändarne afrundade, betäcka blott sjelfva basen af abdominal-ryggen, sakna fullständig apikalmembran och hafva i dess ställe vid det inre spetshörnet en mycket liten halvcirkelformig, hinnaktig flik utan ådror.

Nabis lineatus nob.: elongatus, sublinearis, 4 lin. decimal. longus, pubescens, luteus; antennis, rostro pedibusque concoloribus; femoribus fusco-punctatis; vertice & pronoto signaturis & cicatriculis normalibus brunneis; abdomine elongato, sublineari, dorso lineis longitudinalibus luteis & nigris alternantibus, ano subacutangulo; hemelytris brevibus, tantummodo basin abdominis tegentibus, apice rotundato-truncatis, membrana nulla. ♀.

Ett enda exemplar funnet på Gotland 1819 af Professor ZETTERSTEDT.

I anseende till kroppsställning och kroppsbyggnad lik föregående arter, men afviker ifrån dem ganska betydligt genom följande: 1) kroppen är mycket längre; 2) abdomen är längre än hufvud och thorax sammantagne, och nästan jembred, (då den deremot hos de andra arternas honor alltid är bredare på midten), anus bildar nästan en spetsig vinkel; abdominalryggen har inom brämet 3 svarta samt 4 gula, smala, parallela längsränder, som alternera med hvarandra; 3) på kroppens